

RJEŠENJE

po Zahtjevu gospodarskog subjekta HIFA d.o.o. Tešanj, protiv gospodarskih subjekata Zavoda za ispitivanje kvalitete d.o.o. Mostar, Sv. Leopolda Mandića 9/1, 88 000 Mostar i drugi

Sarajevo
travanj, 2016. godine

Broj: 01-26-3-021-85-II/15
Sarajevo, 19.04. 2016. godine

Na temelju članka 25. stavak 1) točka e) i članka 41. stavak (1) točka a), a u svezi sa člankom 4. stavak (1) točka a), b) i d) Zakona o konkurenciji («Službeni glasnik BiH», br. 48/05, 76/07 i 80/09) i člankom 105. stavak (2) i 108. stavak (1) Zakona o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH“, br. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09 i 41/13), u postupku pokrenutom po Zahtjevu za pokretanje postupka podnesenom od strane gospodarskog subjekta HIFA d.o.o. Tešanj, Krndije bb, 74 260 Tešanj protiv gospodarskih subjekata Zavoda za ispitivanje kvalitete d.o.o. Mostar, Sv. Leopolda Mandića 9/1, 88 000 Mostar, HERKON d.o.o. Mostar, Biskupa Čule 10, 88 000 Mostar, SISTEM QUALITA'S, d.o.o. Jovana Cvijića 2b, 71420 Pale, EURO-INSPEKT d.o.o. Doboj, Osječani bb, 74225 Doboj, Inspekt RGH d.o.o. Sarajevo, Hamdije Kreševljakovića 18/I, 71000 Sarajevo i SiM CONTROL d.o.o. Bijeljina, Stefana Dečanskog bb, Bijeljina koji se odnosi na ocjenjivanje zakonitosti Odluke o povećanju cijena monitoringa kvalitete tečnih naftnih derivata broj SAO-482/8 od 22.05.2008. godine u smislu članka 4. stavak (1) točka a), b) i d) Zakona o konkurenciji, Konkurencijsko vijeće na 128. (stotinudvadesetostmoj) sjednici održanoj dana 19. travnja 2016. godine, donijelo je

R J E Š E N J E

1. Odbija se Zahtjev gospodarskog subjekta HIFA d.o.o. Tešanj, Krndije bb, 74 260 Tešanj protiv gospodarskih subjekata Zavoda za ispitivanje kvalitete d.o.o. Mostar, Sv. Leopolda Mandića 9/1, 88 000 Mostar, HERKON d.o.o. Mostar, Biskupa Čule 10, 88 000 Mostar, SISTEM QUALITA'S, d.o.o. Jovana Cvijića 2b, 71420 Pale, EURO-INSPEKT d.o.o. Doboj, Osječani bb, 74225 Doboj, Inspekt RGH d.o.o. Sarajevo, Hamdije Kreševljakovića 18/I, 71000 Sarajevo i SiM CONTROL d.o.o. Bijeljina, Stefana Dečanskog bb, Bijeljina koji se odnosi na ocjenjivanje zakonitosti Odluke o povećanju cijena monitoringa kvalitete tečnih naftnih derivata broj SAO-482/8 od 22.05.2008. godine u smislu članka 4. stavak (1) točka a), b) i d) Zakona o konkurenciji, kao neutemeljen.
2. Odbija se zahtjev gospodarskog subjekta HIFA d.o.o. Tešanj, Krndije bb, 74 260 Tešanj za naknadom troškova postupka u iznosu od 1.000,00 (tisuću) KM kao neutemeljen.
3. Obvezuje se gospodarski subjekt HIFA d.o.o. Tešanj, Krndije bb, 74 260 Tešanj da gospodarskom subjektu Zavodu za ispitivanje kvalitete d.o.o. Mostar, Sv. Leopolda Mandića 9/1, 88 000 Mostar nadoknadi troškove postupka u iznosu od 535,00 (petstotinatridesetpet) KM u roku od 8 (osam) dana od dana primitka ovog Rješenja.
4. Obvezuje se gospodarski subjekt HIFA d.o.o. Tešanj, Krndije bb, 74 260 Tešanj da gospodarskom subjektu SiM CONTROL d.o.o. Bijeljina, Stefana Dečanskog bb, Bijeljina nadoknadi troškove postupka u iznosu od 139,20 (stotintridesetdevet i 20/100) KM u roku od 8 (osam) dana od dana primitka ovog Rješenja.
5. Ovo Rješenje je konačno i bit će objavljeno u «Službenom glasniku BiH», službenim glasilima entiteta i Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.

O b r a z l o ž e n j e

Konkurencijsko vijeće je dana 22.06.2015. godine, zaprimilo Zahtjev za pokretanje postupka pod brojem: 01-26-3-021-II/15 (u daljnjem tekstu: Zahtjev) gospodarskog subjekta HIFA d.o.o. Tešanj, Krndije bb, 74 260 Tešanj (u daljnjem tekstu: Podnositelj zahtjeva ili HIFA) protiv gospodarskih subjekata HERKON d.o.o. Mostar, Biskupa Čule 10, 88 000 i Zavoda za ispitivanje kvalitete d.o.o. Mostar, Sv. Leopolda Mandića 9/1, 88 000 Mostar (u daljnjem tekstu: Protivna strana), koji se odnosi na ocjenjivanje zakonitosti Odluke o povećanju cijena monitoringa kvalitete tečnih naftnih derivata broj SAO-482/8 (u daljnjem tekstu: Odluka) od 22.05.2008. godine odnosno da li je ista Odluka u suprotnosti sa člankom 4. Zakona o konkurenciji („Službeni glasnik BiH“, br. 48/05, 76/07 i 80/09) (u daljnjem tekstu Zakon).

Naknadnom dopunom zahtjeva (podnesak broj: 01-26-3-021-4-II/15 od 18. avgusta 2015. godine) zahtjev je proširen i na gospodarske subjekte Lider – Control d.o.o. Sokolac, Jove Jankovića bb, 71350 Sokolac, SISTEM QUALITA'S d.o.o. Jovana Cvijića 2b, 71420 Pale, EURO-IINSPEKT d.o.o. Doboj, Osječani bb, 74225 Doboj, Inspekt RGH d.o.o. Sarajevo, Hamdije Kreševljakovića 18/I, 71000 Sarajevo i S i M CONTROL d.o.o. Bijeljina, Stefana Dečanskog bb, 76 300 Bijeljina (u daljnjem tekstu: Protivna strana) kao supotpisnike Odluke.

Uvidom u podneseni Zahtjev, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da isti nije kompletan i uredan, u smislu članka 28. Zakona, te je zatražilo dopunu istog aktom broj: 01-26-3-021-1-II/15 od 20. srpnja 2015. godine.

Podnositelj Zahtjeva je dopunio isti i traženu dokumentaciju dostavio dana 31.07.2015. godine podneskom broj: 01-26-3-021-2-II/15.

Konkurencijsko vijeće je zatražilo dopunu istog aktom broj: 01-26-3-021-3-II/15 od 10. kolovoza 2015. godine, koju je Podnositelj zahtjeva dopunio i dostavio traženo aktom broj: 01-26-3-021-4-II/15 od 18. kolovoza 2015. godine, te aktom broj: 01-26-3-021-5-II/15 od 03. rujna 2015. godine.

Kompletiranjem Zahtjeva, Konkurencijsko vijeće je Podnositelju zahtjeva izdalo Potvrdu o primitku kompletnog i urednog Zahtjeva, u smislu članka 28. stavak (3) Zakona, broj: 01-26-3-021-6-II/15 od 08. rujna 2015. godine.

Analizirajući Zahtjev i dokumentaciju koju je Podnositelj zahtjeva dostavio uz isti, Konkurencijsko vijeće je ocijenilo da nije moguće bez provedenog postupka utvrditi postojanje povreda Zakona na koje Podnositelj zahtjeva ukazuje, te je na 108. sjednici održanoj dana 10. rujna 2015. godine, sukladno članku 32. stavak (2) Zakona, donijelo Zaključak o pokretanju postupka broj: 01-26-3-021-8-II/15 (u daljnjem tekstu: Zaključak), radi utvrđivanja zabranjenog konkurencijskog djelovanja, u smislu članka 4. stavak 1. točke a), b) i d) Zakona.

Sukladno članku 33. Zakona, Konkurencijsko vijeće je Zahtjev i Zaključak dostavilo na odgovor protivnim stranama u postupku dana 11. rujna 2015. godine aktom broj: 01-26-3-021-16-II/15 ZIK-u, aktom broj: 01-26-3-021-18-II/15 HERKON-u, aktom broj: 01-26-3-021-17-II/15 SISTEM QUALITA'S-u, aktom broj: 01-26-3-021-19-II/15 EURO-INSPEKT -u, aktom broj: 01-26-3-021-15-II/15 Inspekt RGH-u, aktom broj: 01-26-3-021-13-II/15 S i M CONTROL-u.

Konkurencijsko vijeće je dopisom broj: 01-26-3-021-14-II/15 od dana 11.09.2015. godine poslalo na očitovanje gospodarskom subjektu Lider – Control d.o.o. Sokolac, Jove Jankovića bb, 71350 Sokolac, a potom je isti vraćen Konkurencijskom vijeću od strane Pošte Sarajevo sa naznakom da navedeni gospodarski subjekt ne postoji.

U svezi sa navedenim, Konkurencijsko vijeće se obratilo Podnositelju zahtjeva dopisom broj: 01-26-3-021-20-II/15 od dana 19.09.2015. godine da se očituje po navedenom, odnosno da dostavi točne podatke koji se odnose na gospodarski subjekt Lider – Control d.o.o. Sokolac, Jove Jankovića bb,

71350 Sokolac, u svrhu daljnjeg nastavka postupka.

Podnositelj zahtjeva je podneskom zaprimljenim pod brojem: 01-26-3-021-21-II/15 dana 20.09.2015. godine naveo da nije uspio saznati da li gospodarski subjekt Lider – Control d.o.o. Sokolac, Jove Jankovića bb, 71350 Sokolac postoji, s obzirom da je sporna Odluka potpisana 2008. godine i postoji mogućnost da gospodarski subjekt više ne postoji, te predlažu da se donese Zaključak o obustavi postupka u dijelu koji se odnosi na gospodarski subjekt Lider – Control d.o.o. Sokolac, Jove Jankovića bb, 71350 Sokolac, iz razloga što gospodarski subjekt ne postoji.

Konkurencijsko vijeće je u smislu članka 35. Zakona, zatražilo podatke i dokumentaciju i od drugih tijela /institucija /gospodarskih subjekata koje nisu stranke u postupku, a kako bi utvrdilo da li je gospodarski subjekt Lider – Control d.o.o. Sokolac aktivan.

Na temelju prikupljenih podataka Konkurencijsko vijeće je ocijenilo da sve okolnosti ukazuju da gospodarski subjekt „Lider – Control“ d.o.o. Sokolac nije više aktivan, te je imajući u vidu prijedlog Podnosioca zahtjeva da se donese zaključak o obustavi postupka u dijelu koji se odnosi na gospodarski subjekt Lider – Control d.o.o. Sokolac, donijelo je Zaključak o obustavljanju postupka broj: 01-26-3-021-56-II/15 od dana 09.12.2015. godine.

Konkurencijsko vijeće donijelo je Zaključak o obustavljanju postupka broj: 01-26-3-021-56-II/15 od dana 09.12.2015. godine u dijelu koji se odnosi na gospodarski subjekt Lider – Control d.o.o. Sokolac, Jove Jankovića bb, 71350 Sokolac, zbog povlačenja zahtjeva podnosioca zahtjeva za pokretanje postupka, HIFA d.o.o. Tešanj, u odnosu na naznačeni gospodarski subjekt.

Konkurencijsko vijeće je dana 08.03.2016. godine, imajući u vidu da se radi o osjetljivom tržištu, te da je za utvrđivanje činjeničnog stanja i ocjenu dokaza bilo potrebno izvršiti dodatne analize, zaključkom broj: 01-26-3-021-74-II/15 produljilo rok za donošenje konačnog rješenja za dodatna 3 (tri) mjeseca, u smislu članka 41. stavak (2) Zakona.

1. Stranke u postupku

Stranke u postupku su HIFA d.o.o. Tešanj, Krndije bb, 74 260 Tešanj kao Podnositelj zahtjeva i subjekti protiv kojih je pokrenut postupak su: Zavod za ispitivanje kvalitete d.o.o. Mostar, Sv. Leopolda Mandića 9/1, 88 000 Mostar, HERKON d.o.o. Mostar, Biskupa Čule 10, 88 000 Mostar, SISTEM QUALITA'S d.o.o. Jovana Cvijića 2b, 71420 Pale, EURO-INSPEKT d.o.o. Doboj, Osječani bb, 74225 Doboj, Inspekt RGH d.o.o. Sarajevo, Hamdije Kreševljakovića 18/I, 71000 Sarajevo, S i M CONTROL d.o.o. Bijeljina, Stefana Dečanskog bb, 76 300 Bijeljina i Lider – Control d.o.o. Sokolac, Jove Jankovića bb, 71350 Sokolac.

1.1. Gospodarski subjekt HIFA d.o.o. Tešanj, Krndije bb, 74 260 Tešanj – „Podnositelj zahtjeva ili HIFA“

Gospodarski subjekt HIFA d.o.o. Tešanj, Krndije bb, 74 260 Tešanj, Bosna i Hercegovina upisan je u sudski registar kod Općinskog suda u Zenici, pod matičnim brojem: 43-05-0295-08 sa sjedištem u ulici Krndije bb, 74 260 Tešanj, čije su pretežite djelatnosti promet nafte i naftnih derivata.

1.2. Zavod za ispitivanje kvalitete d.o.o. Mostar, Sv. Leopolda Mandića 9/1, 88 000 Mostar – „ZIK“ – Protivna strana

Zavod za ispitivanje kvalitete d.o.o. Mostar, Sv. Leopolda Mandića 9/1, 88 000 Mostar, Bosna i Hercegovina, upisan je u sudski registar kod Općinskog suda u Mostaru, pod matičnim brojem: 1-8606 sa sjedištem ulici Sv. Leopolda Mandića 9/1, 88 000 Mostar, čije su pretežite djelatnosti pružanja

usluga kontrole kvalitete i kvantiteta u izvozu i uvozu robe, proizvodnji, prijevozu i skladištenju uz izdavanje odgovarajućih dokumenata (svjedodžbi, certifikata, atesta i dr.) . ZIK je inspeksijsko tijelo imenovano od strane Ministarstva vanjske trgovine i ekonomskih odnosa koje se bavi ocjenjivanjem usklađenosti kvalitete tečnih naftnih goriva sukladno odredbama Odluke o kvaliteti tečnih naftnih goriva („Službeni glasnik BiH“, br. 27/02, 28/04, 16/05, 14/06, 22/07, 101/08, 71/09, 58/10 i 73/10).

1.3. Gospodarski subjekt HERKON d.o.o. Mostar, Biskupa Čule 10, 88 000 Mostar – „HERKON“ – Protivna strana

Gospodarski subjekt HERKON d.o.o. Mostar, Biskupa Čule 10, 88 000 Mostar, Bosna i Hercegovina, upisan je u sudski registar kod Općinskog suda u Mostaru, pod matičnim brojem: 1-7959 sa sjedištem ulici Biskupa Čule 10, 88 000 Mostar, koji se kao inspeksijsko tijelo imenovano od strane Ministarstva vanjske trgovine i ekonomskih odnosa bavi ocjenjivanjem usklađenosti kvalitete tečnih naftnih goriva sukladno odredbama Odluke o kvaliteti tečnih naftnih goriva („Službeni glasnik BiH“, br. 27/02, 28/04, 16/05, 14/06, 22/07, 101/08, 71/09, 58/10 i 73/10).

1.4. Gospodarski subjekt SISTEM QUALITA'S d.o.o. Jovana Cvijića 2b, 71420 Pale – „SISTEM QUALITA'S“ – Protivna strana

Gospodarski subjekt SISTEM QUALITA'S d.o.o. Jovana Cvijića 2b, 71420 Pale, Bosna i Hercegovina, upisan je u sudski registar kod Okružnog privrednog suda u Istočnom Sarajevu, pod matičnim brojem: 1-1760 sa sjedištem ulici Jovana Cvijića 2b, 71420 Pale, koji se kao inspeksijsko tijelo imenovano od strane Ministarstva vanjske trgovine i ekonomskih odnosa bavi ocjenjivanjem usklađenosti kvalitete tečnih naftnih goriva sukladno odredbama Odluke o kvaliteti tečnih naftnih goriva („Službeni glasnik BiH“, br. 27/02, 28/04, 16/05, 14/06, 22/07, 101/08, 71/09, 58/10 i 73/10).

1.5. Gospodarski subjekt EURO-INSPEKT d.o.o. Doboj, Osječani Gornji bb, 74225 Doboj – „EURO-INSPEKT“ – Protivna strana

Gospodarski subjekt EURO-INSPEKT d.o.o. Doboj, Osječani Gornji bb, 74225 Doboj, Bosna i Hercegovina, upisan je u sudski registar kod Okružnog privrednog suda u Doboju, pod matičnim brojem: 1-4581-00 sa sjedištem ulici Osječani Gornji bb, 74225 Doboj, koji se kao inspeksijsko tijelo imenovano od strane Ministarstva vanjske trgovine i ekonomskih odnosa bavi ocjenjivanjem usklađenosti kvalitete tečnih naftnih goriva sukladno odredbama Odluke o kvaliteti tečnih naftnih goriva („Službeni glasnik BiH“, br. 27/02, 28/04, 16/05, 14/06, 22/07, 101/08, 71/09, 58/10 i 73/10) .

1.6. Gospodarski subjekt Inspekt RGH d.o.o. Sarajevo, Hamdije Kreševljakovića 18/I, 71000 Sarajevo – „Inspekt RGH“ – Protivna strana

Gospodarski subjekt Inspekt RGH d.o.o. Sarajevo, Hamdije Kreševljakovića 18/I, 71000 Sarajevo, Bosna i Hercegovina upisan je u sudski registar kod Općinskog suda u Sarajevu, pod matičnim brojem: 65-02-0006 sa sjedištem ulici Hamdije Kreševljakovića 18/I, 71000 Sarajevo, koji se kao inspeksijsko tijelo imenovano od strane Ministarstva vanjske trgovine i ekonomskih odnosa bavi ocjenjivanjem usklađenosti kvalitete tečnih naftnih goriva sukladno odredbama Odluke o kvaliteti tečnih naftnih goriva („Službeni glasnik BiH“, br. 27/02, 28/04, 16/05, 14/06, 22/07, 101/08, 71/09, 58/10 i 73/10).

1.7. Gospodarski subjekt S i M CONTROL d.o.o. Bijeljina, Stefana Dečanskog bb, 76 300 Bijeljina – „S i M CONTROL“ – Protivna strana

Gospodarski subjekt S i M CONTROL d.o.o. Bijeljina, Stefana Dečanskog bb, 76 300 Bijeljina, Bosna

i Hercegovina, upisan je u sudski registar kod Okružnog privrednog suda u Bijeljini, pod matičnim brojem: 1-5907 sa sjedištem ulici Stefana Dečanskog bb, 76 300 Bijeljina, koji se kao inspeksijsko tijelo imenovano od strane Ministarstva vanjske trgovine i ekonomskih odnosa bavi ocjenjivanjem usklađenosti kvalitete tečnih naftnih goriva u skladu sa odredbama Odluke o kvaliteti tečnih naftnih goriva („Službeni glasnik BiH“, br. 27/02, 28/04, 16/05, 14/06, 22/07, 101/08, 71/09, 58/10 i 73/10).

1.8. Gospodarski subjekt Lider – Control d.o.o. Sokolac, Jove Jankovića bb, 71350 Sokolac – „Lider – Control“ – Protivna strana

Gospodarski subjekt Lider – Control d.o.o. Sokolac, Jove Jankovića bb, 71350 Sokolac, Bosna i Hercegovina upisan je u sudski registar kod Okružnog privrednog suda u Istočnom Sarajevu, pod matičnim brojem: 1-2436 sa sjedištem ulici Jove Jankovića bb, 71350 Sokolac.

2. Pravni okvir predmetnog postupka

Konkurencijsko vijeće je u tijeku postupka primijenilo odredbe Zakona, Odluke o utvrđivanju mjeroavnog tržišta („Službeni glasnik BiH“, br. 18/06 i 34/10) i odredbe Zakona o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH“, br. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09 i 41/13), u smislu članka 26. Zakona.

Konkurencijsko vijeće je primijenilo i odredbe Zakona o naftnim derivatima („Službene novine FBiH“, br. 52/14), Zakona o nafti i derivatima nafte („Službeni glasnik Republike Srpske“, br. 36/09 i 102/12), Odluke o kvaliteti tečnih naftnih goriva („Službeni glasnik BiH“, br. 27/02, 28/04, 16/05, 14/06, 22/07, 101/08, 71/09, 58/10 i 73/10), Pravilnika o utvrđivanju kvalitete tečnih naftnih goriva („Službene novine FBiH“, br. 107/14 i 69/15), Programa utvrđivanja usklađenosti kvalitete tečnih naftnih goriva („Službeni glasnik RS“, br. 39/08, 36/09, 93/09, 61/11, 101/11, 35/13, 34/14).

3. Mjerodavno tržište

Mjerodavno tržište, u smislu članka 3. Zakona, te čl. 4. i 5. Odluke o utvrđivanju mjerodavnog tržišta („Službeni glasnik BiH“, br. 18/06 i 33/10) čini tržište određenih proizvoda/usluga koji su predmet obavljanja djelatnosti na određenom zemljopisnom tržištu.

Prema odredbi članka 4. Odluke o utvrđivanju mjerodavnog tržišta, mjerodavno tržište proizvoda obuhvata sve proizvode i/ili usluge koje potrošači smatraju međusobno zamjenjivim s obzirom na njihove bitne značajke, kvalitetu, namjenu, cijenu ili način upotrebe.

Prema odredbi članka 5. Odluke o utvrđivanju mjerodavnog tržišta, mjerodavno zemljopisno tržište obuhvaća cjelokupan ili značajan dio teritorije Bosne i Hercegovine na kojoj gospodarski subjekti djeluju u prodaji i/ili kupovini mjerodavne usluge pod jednakim ili dovoljno ujednačenim uvjetima i koji to tržište bitno razlikuju od uvjeta konkurencije na susjednim zemljopisnim tržištima.

Mjerodavno tržište usluga predmetnoga postupka je tržište usluga ocjenjivanja usklađenosti odnosno realizacija zakonskog monitoringa kvalitete tečnih naftnih goriva.

Mjerodavno zemljopisno tržište predmetnog postupka je područje Bosne i Hercegovine, budući da se Odluka primjenjuje na području cijele Bosne i Hercegovine.

Slijedom navedenog, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da u predmetnom postupku, mjerodavno tržište predstavlja tržište usluga ocjenjivanja usklađenosti odnosno realizacija zakonskog monitoringa kvalitete tečnih naftnih goriva na području Bosne i Hercegovine.

4. Postupak po Zahtjevu za pokretanje postupka

U Zahtjevu Podnositelj zahtjeva opisuje činjenično stanje i okolnosti koje su razlog za podnošenje Zahtjeva, te ukratko navodi slijedeće:

- da se ispita utemeljenost i zakonitost Odluke o povećanju cijena monitoringa kvalitete tečnih naftnih derivata broj SAO-482/8 od 22.05.2008. godine;
- da je Pravilnikom o utvrđivanju kvalitete tečnih goriva broj: 05-02-3020/14 utvrđena dinamika i način uzorkovanja tečnih naftnih derivata, kao i da troškove monitoringa snosi energetska subjekt o čemu sklapa Ugovor sa nadležnim inspeksijskim tijelom;
- da Regulatorna komisija za energetiku nije donijela metodologiju za izračun troškova monitoringa na što su obvezni jednom godišnje po Zakonu o naftnim derivatima te su na temelju toga ovlaštena inspeksijska tijela samovoljno donijela navedenu Odluku;
- da je navedenim Pravilnikom predviđen broj uzoraka za gospodarski subjekt HIFA, a cijena uzoraka je određena od strane gospodarskih subjekata HERKON i ZIK-a kao ovlaštenih inspeksijskih tijela u iznosu od 250,00 KM bez PDV-a;
- da navedena Odluka nije potpisana niti je data suglasnost od strane predstavnika Ministarstva energije, rudarstva i industrije FBiH;
- da su više puta tražili da zaključe Ugovor o poslovnoj suradnji sa ovlaštenim inspeksijskim tijelima u kojima bi bio propisan način određivanja cijene uzorkovanja tečnih naftnih derivata što je predviđeno Zakonom o naftnim derivatima i Pravilnikom o utvrđivanju kvalitete tečnih goriva;
- da su ovlaštena inspeksijska tijela odbila da zaključuju Ugovore o poslovnoj suradnji uz obrazloženje da nisu zaključivali takve ugovore ni sa drugim energetska subjektima;
- da je HIFA vršila uzorkovanje goriva sukladno pozitivnim zakonskim propisima i prije navedenog Pravilnika, te da je imala zaključene ugovore sa ovlaštenim inspeksijskim tijelima kojima se određivala cijena uzorkovanja na temelju ravnopravnog dogovora obe strane, što navedena inspeksijska tijela odbijaju i stavljaju ih u podređeni položaj;
- da ovlaštena inspeksijska tijela jednostrano povećavaju cijene uzorkovanja tečnih naftnih derivata;
- da pogrešno tumače dopis Federalnog ministarstva energije, rudarstva i industrije u kojem je navedeno da cijena ne može biti veća od cijene utvrđene navedenom Odlukom, što ne znači da ne može biti niža;
- da tvrdnja ovlaštenih inspeksijskih tijela da ne zaključuju Ugovore o poslovnoj suradnji sa energetska subjektima nije točna jer posjeduju primjerke ugovora koji dokazuju suprotno;
- da je iz navedenih ugovora uočljivo da ovlaštena inspeksijska tijela primjenjuju Odluku selektivno prema nekim poslovnim subjektima, jer su cijene uzorkovanja različite i kreću se u visini od 70,00 KM + PDV i 100,00 KM + PDV;

Podnositelj zahtjeva kao razlog podnošenja Zahtjeva navodi njihovo isključenje kao ravnopravne stranke u postupku dogovaranja uvjeta poslovne suradnje kao i kod određivanja cijene uzorkovanja

tečnih naftnih derivata, te primjene navedene Odluke kao osnove za povećanje cijena, a ista nije potpisana sa njihove strane niti su sudjelovali u njenom donošenju.

Iz svega navedenog proizilazi da navedeni subjekti svojim činjenjem i nečinjenjem, zajedničkim i pojedinačnim djelovanjem, izričitim i prešutnim dogovorima, kao i pojedinačnim aktima, sprečavaju tržišnu konkurenciju na mjerodavnom tržištu.

Podnositelj zahtjeva predlaže da Konkurencijsko vijeće, nakon sprovedenog postupka, utvrdi postojanje zabranjenih sporazuma sukladno odredbama članka 4. stavak (1) točka a), b) i d) Zakona, odnosno da utvrdi da li je navedena Odluka u suprotnosti sa Zakonom o konkurenciji.

Konkurencijsko vijeće je dostavilo Zaključak Podnosiocu zahtjeva, aktom broj: 01-26-3-021-12-II/15 dana 10. rujna 2015. godine.

ZIK je u odobrenom roku dostavio odgovor na Zahtjev i Zaključak Konkurencijskom vijeću, podneskom zaprimljenim pod brojem: 01-26-3-021-25-II/15 dana 28. rujna 2015. godine u kojem su naveli slijedeće:

- da je gospodarski subjekt HIFA u potpunosti zanemario, selektivno i krajnje proizvoljno i krivo protumačio odredbe članka 60. Zakona o naftnim derivatima u FBiH i odredbe Pravilnika o utvrđivanju kakvoće tekućih naftnih goriva;
- da je neistinita tvrdnja da su inspeksijska tijela odbila da zaključuju Ugovore o poslovnoj suradnji čime je Podnositelja zahtjeva dovela u neravnopravan i podređen položaj;
- da je navod Podnositelja zahtjeva da je Odluka neutemeljena i nezakonita krajnje proizvoljan i krivo protumačen;
- da je člankom 35. stavak 11. Zakona o naftnim derivatima FBiH jasno precizirano da metodologiju izračuna troškova izvođenja monitoringa donosi Regulatorna komisija koja najmanje jednom godišnje utvrđuje iznos troškova izvođenja monitoringa;
- da je člankom 53. stavak 1. istog zakona propisano da je rok za uspostavu Regulatorne komisije 90 dana od dana stupanja Zakona na snagu;
- da je člankom 53. stavak 2. Zakona precizirano da do potpune uspostave organizacijske strukture Regulatorne komisije funkciju regulatora u sektoru naftnog gospodarstva obavlja Federalno ministarstvo energije, rudarstva i industrije (u daljnjem tekstu: Ministarstvo);
- da je u svom dopisu broj: 05-02-3020/14 od 29.12.2014. godine resorni ministar, a na temelju ovlasti iz članka 53. stavak 2. Zakona vršeći funkciju Regulatorne komisije odredio maksimalan iznos cijene monitoringa;
- da je ZIK na temelju kalkulacije ulaznih parametara za provođenje procesa monitoringa (troškovi: akreditacije inspeksijskog tijela, akreditiranog laboratorija, uposlenika, transporta, potrošnog materijala i dnevnice, zatim kalibracije mjerne opreme i nabave nove kao i ostali neizravni troškovi koji utječu na cijenu) zaključilo da je odobrena maksimalna cijena od strane Ministarstva minimalna ekonomski isplativa cijena za provođenje postupka monitoringa i na temelju toga uz preduvjet da ispunjavaju uvjete akreditiranog inspeksijskog tijela, podnijeli zahtjev Ministarstvu za uključivanje u postupak provođenja monitoringa sukladno sa Zakonom i pravilnikom;

- da inspekcijska tijela nisu odgovorna za neuspostavljanje Regulatorne komisije i nesačinjavanje metodologije izračuna troškova, te da su u obvezi ispoštovati dinamiku monitoringa propisanu od strane Federalne uprave za inspekcijske poslove – Tehničke inspekcije kako ne bi snosili sankcije;
- da je dopisom broj: 05-02-3020/14 od 01.04.2015. godine resorno ministarstvo potvrdilo stav ranijeg ministra, a do donošenja metodologije izračuna troškova i utvrđivanja iznosa troškova izvođenja monitoringa od strane Regulatorne komisije;
- da je stav resornog ministarstva dostavljen Federalnoj upravi za inspekcijske poslove koja nije našla nikakav problem u svezi provođenja propisane dinamike monitoringa;
- da ZIK nije potpisnik Odluke i da sve navode Podnositelja zahtjeva vezano za pojašnjenje i očitovanje po bilo kom temelju u svezi Odluke ne mogu komentirati niti obrazlagati;
- da u svezi navoda Podnositelja zahtjeva da je Pravilnikom predviđeno sklapanje Ugovora sa nadležnim inspekcijskim tijelom, svjesno se zanemaruje i dovodi u zabludu Konkurencijsko vijeće pošto se ne navodi u cijelosti odredba članka 10. stavak 1. Pravilnika (troškovi izvođenja postupka) u kojem je navedeno da troškove izvođenja monitoringa snosi dobavljač/energetski subjekt/kupac o čemu sklapa Ugovor sa nadležnim inspekcijskim tijelom ili istom izdaje drugi odgovarajući akt, uvažavajući odredbe članka 9. stavak 1. Pravilnika;
- da svojim nepotpunim navodom citiranog člana Pravilnika, Podnositelj zahtjeva pokušava dovesti u zabludu Konkurencijsko vijeće i stvoriti predodžbu da je temeljni preduvjet za provođenje monitoringa sklapanje Ugovora, svjesno zanemarujući činjenicu da to može biti i narudžbenica, ovjereni radni nalog o izvršenoj usluzi ili drugi odgovarajući akt kojeg predviđa materijalno financijsko poslovanje;
- da se monitoring provodi na osnovu naredbe Federalne uprave za inspekcijske poslove kojom su jasno precizirane obveze sudionika u procesu provođenja monitoringa i da je Naredba obvezujuća;
- da u ovom konkretnom slučaju nalog inspektora je Naredba Federalne uprave za inspekcijske poslove koja se donosi na početku mjeseca za tekući mjesec i predstavlja zakonski monitoring reguliran propisima koji tretiraju ovu oblast;
- da je jedan od temeljnih preduvjeta za provođenje monitoringa da inspekcijsko tijelo ima akreditaciju;
- da u propisima koji definiraju akreditaciju, norma BAS EN ISO/IEC 17020:2013, točka 4. Opći zahtjevi, u dijelu 4.1.3. u Napomeni, str. br. 16. stoji: Veze koje su prijatna nepristranosti inspekcijskog tijela mogu biti bazirane na vlasništvu, vlasti, upravljanju, osoblju, dionicama-vlasničkim udjelima, financijama, ugovorima, marketingu i plaćanju troškova komisija ili drugih utjecaja koji se odnose na novog klijenta;
- da sklapanjem Ugovora o poslovno tehničkoj suradnji ili komercijalnih ugovora sa preduzećima koja su predmet inspekcijskog nadzora, u ovom slučaju Podnositelj zahtjeva, njihovo preduzeće ZIK d.o.o. Mostar bi došlo u situaciju da izgubi akreditaciju, što bi imalo ogromne štetne posljedice;
- da navod Podnositelja zahtjeva da su inspekcijska tijela samovoljno donijela Odluku, a koristeći činjenicu da Regulatorna komisija nije donijela metodologiju za izračun troškova monitoringa na šta su obvezni jednom godišnje po Zakonu, je krajnje netočna i potpuno izvan konteksta rasprave jer je Zakon o naftnim derivatima u FBiH objavljen u Službenim novinama

FBiH 02.07.2014. godine, broj 52, a Odluka o cijeni usluga ocjenjivanja usklađenosti odnosno realizacije monitoringa kvalitete tečnih naftnih derivata, broj: SAO-480, je donesena 22.05.2008. godine;

- da je namjera Podnositelja zahtjeva da se maksimalno diskreditira neovisnost kontrolnih kuća, inspekcijskih tijela i da se na sve moguće načine obezvrijede rezultati dobiveni u nepristranim i neovisnim postupcima kontrole tekućih naftnih goriva što ujedno i predstavlja osnovu Zakona o nafti, a sve u cilju maksimalne zaštite krajnjih potrošača;
- da je cijena usluge inspekcijskog tijela ZIK d.o.o. Mostar određena na temelju kalkulacije izravnih i neizravnih troškova provođenja postupka monitoringa;
- da maksimalna cijena koju je odredilo Ministarstvo garantuje minimalnu ekonomsku isplativost i neovisnost akreditiranih tijela, ne ugrožavajući status akreditacije, što je preduvjet za održivost akreditacije;
- da Podnositelj zahtjeva navodi da je cijena uzorka određena od strane ovlaštenih inspekcijskih tijela na području FBiH koja provode postupak monitoringa, međutim radi se o selektivnom pristupu i selektivnoj tužbi, odnosno zašto je Podnositelju zahtjeva skupa usluga inspekcijskih tijela iz Hercegovine, HERKON i ZIK, a u isto vrijeme nije skupa usluga monitoringa inspekcijskog tijela INSPEKT RGH d.o.o. Sarajevo, koja isto iznosi 250,00 KM + PDV;
- da je očito da Podnositelj zahtjeva dajući površne, necjelovite i netočne podatke, pokušava da dovede u zabludu Konkurencijsko vijeće i nastoji usmjeriti donošenje Odluke na neke druge poslovne subjekte koji su mu očito „manje dragi i bliže srcu“;
- da ovlaštena inspekcijska tijela niti u kom slučaju ne mogu biti odgovorna što Regulatorna komisija nije izvršila svoju obvezu iz članka 35. Zakona i propisala metodologiju i odredila cijenu monitoringa;
- da je navod Podnositelju zahtjeva da Odluka nije potpisana niti je data suglasnost od strane predstavnika ministarstva netočna;
- da je Ministarstvo prije samog započinjanja procesa provođenja zakonskog monitoringa, sukladno ovlaštenjima iz članka 53. stavak 2. Zakona, svojim dopisom broj: 05-02-3020/14 od 29.12.2014. godine obavijestilo Federalnu upravu za inspekcijske poslove o dinamici provođenja zakonskog monitoringa. i u istom dopisu se jasno i nedvosmisleno navodi da cijene ne mogu biti veće od cijene utvrđene Odlukom, 250,00 KM bez PDV-a po uzorku tečnih naftnih goriva;
- da su netočne tvrdnje Podnositelja zahtjeva pokušaj da se diskreditira resorno Ministarstvo, tako i inspekcijska tijela iz pojedinih krajeva Bosne i Hercegovine i u potpunosti obezvrijede nastojanja da se uvede red i nepristrana kontrola kvalitete na tržištu naftnih derivata u FBiH;
- da je navod Podnositelja zahtjeva da su inspekcijska tijela odbila da zaključuju Ugovore o poslovnoj suradnji prilikom zakonskog monitoringa nije točan;
- da je ZIK Podnositelju zahtjeva ukazao i na druge mogućnosti koje dopušta članak 10. Pravilnika, prvenstveno što se u ovom slučaju ne radi o poslovnoj suradnji, već se isključivo radi o provođenju Naredbe Federalne uprave za inspekcijske poslove a inspekcijska tijela zakonski monitoring provode na temelju propisane dinamike i na broj uzoraka koje im za konkretni mjesec odredi FU za inspekcijske poslove te da bi to bilo isto kao da gospodarski subjekti koji su predmet bilo koje vrste inspekcijskog nadzora, sklapaju poslovne ugovore sa općinskim, županijskim ili federalnim inspektorima a radi provođenja istog;

- da je ovdje očit problem Podnositelj zahtjeva što je zakonodavac propisao da troškove zakonskog monitoringa snosi dobavljač/energetski subjekt, člankom 10. stavak 1. Pravilnika, čime se izravno umanjuje planirani extra profit na nerealnoj cijeni usluge od 100,00 KM;
- da je na inzistiranje Podnositelja zahtjeva, poduzeće HIFA-PETROL d.o.o. Hotonj bb, 71 320 Vogošća, kao predstavnik HIFA grupe, inspeksijsko tijelo ZIK dostavilo prijedlog Ugovora o pružanju usluga kontrole kvalitete i usklađenosti tekućih naftnih goriva, a na temelju Zakona i Pravilnika;
- da na dostavljeni prijedlog Ugovora predstavnici HIFA grupe nisu imali nikakvih primjedbi, sposobnost inspeksijskog tijela, dinamiku provođenja, kvalitetu usluge, izuzev na iznos cijene usluge;
- da inspeksijsko tijelo ZIK nije željelo da potpiše komercijalni ugovor pošto se ne radi o komercijalnoj usluzi već o provođenju zakonske obveze, a nastojanjem poslovnog subjekta, koji je predmet inspeksijskog nadzora, da utječe na cijenu provođenja inspeksijskog postupka, izravno u suprotnosti sa normom BAS EN ISO/IEC 17020:2013, tačka 4. Opći zahtjevi, u dijelu 4.1.3.;
- da je navod Podnositelja zahtjeva da je i ranije imao zaključene ugovore sa ovlaštenim inspeksijskim tijelima kojim se određivala cijena uzorkovanja na temelju ravnopravnog dogovora obje strane, a što sada navedena inspeksijska tijela odbijaju i stavljaju ih u podređen položaj je proizvoljan, netočan i pokušava dovesti Konkurencijsko vijeće u zabludu i usmjerava konačnu odluku Vijeća u pogrešnom pravcu;
- da je neosporna činjenica da je i prije donošenja Zakona o nafti, 02.07.2014. godine postojala zakonska obveza uzorkovanja i monitoringa tekućih naftnih goriva, ali očito Podnositelj zahtjeva svjesno zanemaruje činjenicu da je stupanjem na snagu Zakona o nafti i donošenjem Pravilnika o otvrđivanju kvalitete tekućih naftnih goriva, došlo do značajnih izmjena u sustavu kontrole kvalitete, a najvažnija činjenica u novim propisima je da inspeksijsko tijelo koje će vršiti kontrolu i monitoring kod energetskih subjekata određuje Federalna uprava za inspeksijske poslove, a ne kao što je bilo u ranijem Pravilniku (Sl.novine FBiH 29/04) kojim je omogućeno energetskim subjektima da sami biraju kontrolne kuće i sa njima dogovaraju cijenu;
- da je Podnositelj zahtjeva zanemario činjenicu da je i inspeksijsko tijelo Inspekt RGH d.o.o. Sarajevo, sa kojima su potpisali Ugovor o poslovnoj suradnji broj: (..)**¹ od 01.08.2012. godine, na zahtjev Inspekt RGH-a raskinut, iz razloga što je došlo do promjene zakonske regulative koja definira ovu oblast;
- da dostavljanjem Ugovora broj (..)** uz Zahtjev kao dokaz o nekoj tržišnoj cijeni usluge monitoringa, Podnositelj zahtjeva pokušava dovesti Konkurencijsko vijeće u zabludu, svjesno ne navodeći da je inspeksijsko tijelo Inspekt RGH za svoje usluge zakonskog monitoringa sukladno sa novom zakonskom regulativom, cijenu usluge uskladilo sa Odlukom, stoga traže da Podnositelj zahtjeva priloži i fakture za pružanje zakonskog monitoringa za članove HIFA grupe: siječanj/2015 – HIFA- OIL d.o.o. Tešanj, veljača/2015 – HIFA-PETROL d.o.o. Vogošća, travanj/2015 - HIFA- OIL d.o.o. Tešanj, HIFA-PETROL d.o.o. Vogošća i HIFA d.o.o. Tešanj koje im je ispostavilo inspeksijsko tijelo Inspekt RGH d.o.o. Sarajevo, pošto je prema njihovim saznanjima ovo inspeksijsko tijelo raskinulo sve slične ugovore sa ostalim poslovnim partnerima s obzirom da je došlo do promjene zakonske legislative koja tretira ovu oblast;

---

¹ (..)** podaci predstavljaju poslovnu tajnu

- da poštujući procedure za dobijanje akreditacije, norme BAS EN ISO/IEC 17020:2013, čime su dokazali neovisnost i transparentnost rada inspeksijskog tijela ZIK, nisu potpisali niti jedan ugovor sa bilo kojim gospodarskim subjektom koji je predmet njihovog inspeksijskog nadzora, a da je predmet ugovora poslovna suradnja ili komercijalni ugovor;
- da je navod Podnositelja zahtjeva da se pogrešno tumači dopis Federalnog ministarstva energije, rudarstva i industrije, u kojem je navedena maksimalna cijena usluge, krajnje površan, proizvoljan i nastoje se diskreditirati ovlasti koje ima ministarstvo;
- da je člankom 53. stavak 2. Zakona jasno istaknuto ko ima pravo odrediti cijenu usluge te da Podnositelj zahtjeva inzistira da inspeksijska tijela pružaju usluge po znatno nižim cijenama nego što im je dozvoljeno od strane resornog ministarstva, čime bi izravno radili u korist svoje štete, a takvo poslovanje nema nikakve ni ekonomske ni logične opravdanosti, čime Podnositelj zahtjeva izravno utječe na neovisnost inspeksijskih tijela i grubo krši norme BAS EN ISO/IEC 17020:2013 kojima su jasno propisani uvjeti za stjecanje akreditacije;
- da je navod Podnositelja zahtjeva da inspeksijska tijela ne zaključuju Ugovore o poslovnoj suradnji sa energetske subjektima netočna jer posjeduju primjerke ugovora koji dokazuju suprotno, je površna i neprecizna;
- da su pojedina inspeksijska tijela imala potpisane ugovore sa pojedinim energetske subjektima čije je primjere Podnositelj zahtjeva i dostavio u zahtjevu i dopuni zahtjeva, međutim svjesno je zanemario činjenicu da su svi ugovori raskinuti i da su vrijedili do promjene zakonskih propisa tj. do donošenja Zakona o nafti i donošenja Pravilnika o utvrđivanju kvalitete tekućih naftnih goriva („Službene novine FBiH, broj: 107/14);
- da su donošenjem nove zakonske legislative koja tretira ovu oblast, energetske subjekti izgubili pravo izbora inspeksijskog tijela, a inspeksijska tijela su počela da sprovode zakonski monitoring na temelju naredbe FU za inspeksijske poslove što ima status naloga za inspekciju;
- da je navod Podnositelja zahtjeva da inspeksijska tijela primjenjuju Odluku selektivno prema nekim poslovnim subjektima, jer su cijene uzorkovanja različite, površna i djelomična;
- da je Podnositelj zahtjeva propustio navesti iznos cijene usluge koje je plaćao drugim inspeksijskim tijelima u FBiH (HERKON-u su plaćane usluge po 250,00 KM+PDV);
- da je Podnositelj zahtjeva zanemario činjenicu da za metodologiju izračuna cijene zakonskog monitoringa u ovom trenutku jedino nadležno ministarstvo, a ono je propisalo da ta cijena ne može biti veća od 250,00 KM+PDV, što inspeksijska tijela i poštuju, te da sve ostalo ide u korist njihove štete i nema ekonomske opravdanosti;

Podnošenjem Zahtjeva, gospodarski subjekt HIFA potpuno zanemaruje činjenice:

- da se donošenjem nove zakonske legislative koja tretira ovu oblast uvodi zakonski monitoring, gdje ovlaštena inspeksijska tijela provode naredbu Federalne uprave za inspeksijske poslove;
- da je jedino Ministarstvo nadležno da odredi metodologiju izračuna troškova i iznos cijene monitoringa;
- da tri ovlaštena i inspeksijska tijela za sprovođenje zakonskog monitoringa u potpunosti primjenjuju i poštuju zakonske propise.

HERKON je u odobrenom roku dostavio odgovor na Zahtjev i Zaključak Konkurencijskom vijeću, podneskom zaprimljenim pod brojem: 01-26-3-021-24-II/15 dana 28. septembra 2015. godine u kojem su naveli slijedeće:

- da je Odluka o cijeni monitoringa donesena 2008. godine i ona određuje cijenu od 250,00 KM +PDV, te da ovu cijenu potvrđuje i ministar energetike u svom dopisu: Dinamika provođenja monitoringa od 29.12.2014. godine;
- da se iz finansijskih kartica njihove tvrtke za kupca HIFA i njene podružnice za 2011, 2012, 2013, 2014, i 2015. godinu jasno vidi da su sve navedene godine njihove usluge fakturirali po cijeni $250+PDV=292,50$ (prema Odluci) te da su sve fakture za prijašnje godine uredno plaćene i da cijena nikad nije bila sporna, te da su i u 2015. godini uplatili 1.462,50 KM;
- da smatraju da za određivanje monitoringa nije neophodan ugovor jer je monitoring državna kontrola, jer se nalog dobija od FU za inspeksijske poslove i Federalnog ministarstva energije, rudarstva i industrije u kome su definisani svi uslovi: broj uzoraka, mjesto uzorkovanja, vrijeme i cijena;
- da nisu odbijali potpisati ugovor sa HIFA-om, što je vidljivo iz dopisa koji su uputili prema njima, već su im predložili da oni sami naprave formu ugovora koja njima odgovara ali da se uvažavaju sve činjenice koje su navedene u Naredbi (pa i cijenu);
- da je HIFA odbila zaključiti ugovor uvjetujući da prihvate „bezobrazno“ nisku cijenu, što oni nisu mogli prihvatiti, te da su uvažili činjenicu da je HIFA veliki uvoznik i da ima veliki broj uzoraka te da su bili spremni ponuditi količinski rabat (razuman) te da nije prihvaćeno;
- da napominju da je ova cijena monitoringa drastično manja od cijene u zemljama okruženja, te da sa ostalim komitentima nisu imali nikakvih problema;

HERKON je naknadno dostavio traženu dokumentaciju podneskom zaprimljenim pod brojem: 01-26-3-021-36-II/15 dana 19.10.2015. godine na temelju dopisa Konkurencijskog vijeća broj: 01-26-3-021-32 -II/15 od dana 11.10.2015. godine.

SISTEM QUALITA'S je u odobrenom roku dostavio traženu dokumentaciju podneskom zaprimljenim pod brojem: 01-26-3-021-23-II/15 dana 28. rujna 2015. godine, dok je odgovor na Zahtjev i Zaključak Konkurencijskom vijeću dostavio podneskom broj: 01-26-3-021-39-II/15 dana 22.10.2015. godine, u kojem su naveli slijedeće:

- da Podnositelj zahtjeva svojim zahtjevom u potpunosti zanemario, selektivno te krajnje proizvoljno i krivo protumačio odredbe Odluke o kvalitetu tečnih naftnih goriva u BiH kao i odredbe Pravilnika o utvrđivanju kvalitete tečnih naftnih goriva u RS (monitoring) koji se donosi dva puta godišnje za sezone zima i ljeto od dana stupanja na snagu Odluke, a koji donosi nadležno Ministarstvo energetike u RS, te krajnje neistinito i tendenciozno naveo tvrdnje da su inspeksijska tijela odbila da zaključuju Ugovore o poslovnoj suradnji i na monopolski način utvrdila cijenu izvođenja monitoringa, čime su podnositelja zahtjeva dovela u neravnotežan i podređen položaj;
- da je navod Podnositelja zahtjeva da je Odluka neutemeljena i nezakonita krajnje proizvoljan i krivo protumačen;
- da pomenutom Odlukom cijena izvođenja postupka monitoringa kvalitete tečnih naftnih goriva nije utvrđena, već su inspeksijska tijela bila dužna dostaviti prijedlog cijene nadležnom ministarstvu prije početka provođenja Odluke, koristeći se metodologijom utvrđivanja troškova pri definiranju cijene;

- da su oni metodologiju utvrđivanja cijene proveli na temelju kalkulacije ulaznih parametara za provođenje procesa monitoringa koji uključuju troškove: akreditacije inspeksijskog tijela, akreditacije ispitnog laboratorija, LD uposlenika sukladno zahtjevima akreditacije, nabave ispitne opreme i opreme za uzorkovanje, transporta, potrošnog materijala i dnevnice, zatim kalibracije mjerne opreme i nabave nove kao i ostali izravni i neizravni troškovi koji utječu na cijenu;
- da samo provođenje Odluke i postupka utvrđivanja kvalitete tečnih naftnih goriva su pratila razna ograničenja i problemi koji su se manifestirali u slijedećem: predložena cijena je bila usklađena sa okruženjem (Slovenija, Hrvatska, Srbija, Makedonija) i predložena je u visini od 650,00 KM i kao takva je bila znatno niža nego u navedenom okruženju;
- da obzirom da Odlukom cijena nije definirana i nije mogla biti utvrđena od strane donositelja Odluke, jer se radi o usluzi koja nije predmet utvrđivanja cijene od strane zakonodavne vlasti, već se cijena utvrđuje na komercijalnoj osnovi sukladno principima slobodnog tržišta;
- da smatrajući da bi takva cijena bila visoka nadležna ministarstva RS i FBiH dala su preporuku da sva inspeksijska tijela imaju jedinstvenu cijenu i da ona bude 250,00 KM plus poreska stopa (radi se o 2003. godini);
- da je na inzistiranje predstavnika FBiH sam početak provođenja monitoringa započeo sa cijenom od 200,00 KM plus porez, da bi se cijena od 250,00 KM počela primjenjivati od 2008. godine zbog izuzetno visokog porasta troškova u razdoblju 2003-2008. godina;
- da se ne radi o nikakvom monopolskom utvrđivanju cijene pomenute usluge, već da je Asocijacija akreditovanih tijela za ocjenu usaglašenosti pri STK BiH (u daljnjem tekstu: Asocijacija) na pomenutoj sjednici zauzela stav da se počne primjenjivati predložena cijena iz iz 2003. godine od strane nadležnih ministarstava, prvenstveno zbog nejasnog pristupa inspeksijskih tijela u FBiH (HERKON i INSPEKT RGH) koji su počeli izvoditi pomenutu uslugu po potpuno netržišnim uvjetima u cilju pridobijanja većeg broja klijenata;
- da treba naglasiti da se cijena u RS od samog početka primjene Odluke nije mjenjala i da je svaki subjekt kontrole tretiran na potpuno isti način;
- da zbog problema u nedosljednosti primjene Odluke pogotovo u segmentu da se sa subjektima kontrole zaključuju Ugovori (proces kontrole mora biti potpuno neovisan, nepristrasan i objektivan što ugovor u potpunosti derogira, jer se ugovorni odnos zasniva na usklađivanju interesa ugovornih strana i principa dobrovoljnosti) u FBiH donosi Zakon o naftnim derivatima;
- da je članak 35. stavak 11. Zakona o naftnim derivatima FBiH jasno precizirao da metodologiju izračuna troškova izvođenja monitoringa donosi Regulatorna komisija;
- da na temelju ove metodologije najmanje jedanput godišnje, Regulatorna komisija utvrđuje iznos troškova izvođenja monitoringa;
- da je člankom 53. stavak 1. Zakona o naftnim derivatima FBiH propisan rok za uspostavu Regulatorne komisije od 90 dana od dana stupanja Zakona na snagu;
- da je člankom 53. stavak 2. Zakona o naftnim derivatima FBiH precizirano da do potpune uspostave organizacijske strukture Regulatorne komisije funkciju regulatora u sektoru naftnog gospodarstva obavlja ministarstvo (Federalno ministarstvo energije, rudarstva i industrije);

- da je u svom dopisu broj: 05-02-3020/14 od 29.12.2014. godine, resorni ministar na temelju ovlaštenja iz članka 53. stavak 2. Zakona o naftnim derivatima FBiH vršeći funkciju Regulatorne komisije odredio maksimalni iznos cijene usluge monitoringa;
- da obzirom u RS nije na ovakav način definirano utvrđivanje cijene, SISTEM QUALITA'S ni u kom slučaju nije odgovoran za način rada u FBiH jer na tom dijelu BiH i ne pruža usluge monitoringa;
- da u svezi navoda Podnositelja zahtjeva da je Pravilnikom o utvrđivanju kvalitete tekućih naftnih goriva predviđeno sklapanje Ugovora sa nadležnim inspekcijskim tijelom, svjesno se zanemaruje i dovodi u zabludu Konkurencijsko vijeće jer pomenuti Pravilnik nije na snazi u RS, dok u FBiH se ne navodi u cijelosti odredbe članka 10. stavak 1. Pravilnika (troškovi izvođenja postupka) u kojem je navedeno da troškove izvođenja monitoringa snosi dobavljač/energetski subjekt/kupac o čemu sklapa Ugovor sa nadležnim inspekcijskim tijelom ili istom izdaje drugi odgovarajući akt, uvažavajući odredbe članka 9. stavak 1. Pravilnika;
- da svojim nepotpunim navodom citiranog člana Pravilnika, Podnositelj zahtjeva pokušava dovesti u zabludu Konkurencijsko vijeće i stvoriti utisak da je temeljni preduvjet za provođenje monitoringa sklapanje Ugovora, svjesno zanemarujući činjenicu da to ne može biti jer se na takav način krši princip neovisnosti, nepristrasnosti i objektivnosti kao obvezujućih principa zahtjeva BAS EN ISO 17025:2006 i BAS EN ISO/IEC 17020:2013, po kojima su od strane Instituta za akreditiranje BiH inspekcijska tijela i Ispitni laboratorij akreditirani. U propisima koji definiraju primjenu zahtjeva standarda BAS EN ISO/IEC 17020:2013 točka 4. Opći zahtjevi, u dijelu 4.1.3. u Napomeni, stoji: Veze koje su prijetnja nepristrasnosti inspekcijskog tijela mogu biti bazirane na vlasništvu, vlasti, upravljanju, osoblju, dionicama-vlasničkim udjelima, financijama, ugovorima, marketingu i plaćanju troškova komisija ili drugih utjecaja koji se odnose na novog klijenta;
- da bez akreditacije inspekcijska tijela i ispitni laboratorij nisu i ne mogu biti imenovane od strane MVTEO BiH te da posebnu zabunu Podnositelj zahtjeva unosi ograničavajući se na prostor FBiH, dok Odluka tretira prostor BiH kao jedinstven prostor na kojem se primjenjuje Odluka;
- da je posebno značajna činjenica da se od početka primjene Odluke u RS ni sa jednim klijentom nije bilo sklapanja ugovora koji su se odnosili na poslove monitoringa kvalitete tečnih naftnih goriva, već su inspekcijska tijela bila anagažirana na temelju zahtjeva Uprave za inspekcijske poslove RS i iste su obavljale ne znajući unaprijed kod kojeg subjekta idu do momenta poziva od strane nadležne inspekcije (tehnička inspekcija RUIP RS);
- da sklapanjem Ugovora o poslovno tehničkoj suradnji ili komercijalnih ugovora sa poduzećima koji su predmet inspekcijskog nadzora, SISTEM QUALITA'S bi došao u situaciju da izgubi akreditaciju, što bi imalo ogromne štetne posljedice;
- da je navod Podnositelja zahtjeva da su inspekcijska tijela samovoljno donijela Odluku a koristeći činjenicu da Regulatorna komisija nije donijela metodologiju za izračun troškova monitoringa na što su obvezni jednom godišnje po Zakonu o naftnim derivatima je krajnje netočna i potpuno izvan konteksta ove rasprave, jer je Zakon objavljen u Službenim novinama FBiH 02.07.2014. godine, broj 52, a Odluka je donesena 22.05.2008. godine;
- da je očita namjera Podnositelja da se maksimalno diskreditira neovisnost kontrolnih kuća, inspekcijska tijela i da se na sve moguće načine obezvrijede rezultati dobiveni u nepristranim i neovisnim postupcima kontrole tečnih naftnih goriva što ujedno predstavlja i temelj Odluke, prije svega donesene u cilju maksimalne zaštite krajnjih potrošača i Zakona o zaštiti potrošača;

- da cijena usluge preporučena od strane nadležnih entitetskih ministarstava još 2003. godine, nije bila obvezujuća ali je neizravno preporučeno da se primjeni;
- da cijena iz 2008. godine nije bila predmet dogovora već isključivo usklađivanja ranije preporuke entitetskih ministarstava, jer da je cijena bila predmet dogovora onda bi u primjeni bila cijena određena na temelju kalkulacije izravnih i neizravnih troškova provođenja postupka monitoringa i bila bi znatno veća i usklađena sa cijenama u okruženju, posebno imajući u vidu da su temeljni parametri i kod nas i u okruženju isti (cijena opreme, troškova postupka akreditacije i održavanja akreditacije, pomoćne opreme, stručne literature);
- da maksimalna cijena koju su predložila entitetska ministarstva uz predloženi opseg ne garantuje minimalnu ekonomsku isplativost, što je preduvjet za poslovnu održivost obavljanja pomenutih usluga;
- da je navod Podnositelja zahtjeva da su više puta tražili da zaključe Ugovor o poslovnoj suradnji sa ovlaštenim inspekcijskim tijelima u kojima bi bio propisan način određivanja cijene uzorkovanja tečnih naftnih derivata što je predviđeno Zakonom i Pravilnikom netočan, s obzirom da se SISTEM QUALITA'S- u nisu nikada obratili sa takvim zahtjevom i to iz razloga jer se zna da se u RS postupak monitoringa ne provodi i ne može provoditi putem Ugovorne kontrole;
- da je navod Podnositelja zahtjeva da je i ranije imao zaključene ugovore sa ovlaštenim inspekcijskim tijelima kojima se određivala cijena uzorkovanja na temelju ravnopravnog dogovora obe strane, a što sada navedena inspekcijska tijela odbijaju i stavljaju ih u podređen položaj je proizvoljan, netočan i pokušava dovesti Konkurencijsko vijeće u zabludu i usmjerava konačnu odluku Vijeća u pogrešnom pravcu;
- da Podnositelj zahtjeva nije nikada imao Ugovor sa SISTEM QUALITA'S-om i sve svoje primjedbe temelji isključivo na kontrolne kuće sa sjedištem u FBiH;
- da poštujući procedure za dobijanje akreditacije sukladno zahtjevima standarda BAS EN ISO/IEC 17020:2013, dokazali su neovisnost i transparentnost rada inspekcijskog tijela, te nisu potpisali niti jedan ugovor sa bilo kojim gospodarskim subjektom koji je predmet njihovog inspekcijskog nadzora, a da je predmet ugovora poslovna suradnja ili komercijalni ugovor;

Podnošenjem Zahtjeva, gospodarski subjekt HIFA potpuno zanemaruje činjenice:

- da se isključivo u svojim navodima određuje na uređenost kontrole kvalitete tečnih naftnih goriva u FBiH;
- da se donošenjem nove zakonske legislative u FBiH koja tretira ovu oblast uvodi zakonski monitoring, gdje ovlaštena inspekcijska tijela provode naredbu FU za inspekcijske poslove;
- da se monitoring u RS provodi po potpuno drugačijim uvjetima;
- da je u FBiH nadležno Ministarstvo da odredi metodologiju izračuna troškova i iznos cijene monitoringa;
- da ovlaštena i akreditirana inspekcijska tijela u RS u potpunosti primjenjuju i poštuju zakonske propise i provode Odluku sukladno definiranim članovima koji isključuju mogućnost ugovorne kontrole;

- da ovlaštena i akreditirana inspekcijska tijela u RS već 12 godina uslugu monitoringa provode po jedinstvenoj cijeni, koja nije predmet usuglašavanja, već preporuke nadležnih entitetskih ministarstava, a od 2014. godine i zvanično određena u FBiH;
- da se metodom ucjene pokušava narušiti princip neovisnosti, nepristrasnosti i objektivnosti.

EURO-INSPEKT je u odobrenom roku dostavio traženu dokumentaciju podneskom zaprimljenim pod brojem: 01-26-3-021-22-II/15 dana 24. rujna 2015. godine, dok je odgovor na Zahtjev i Zaključak Konkurencijskom vijeću dostavio podneskom broj: 01-26-3-021-40-II/15 dana 22.10.2015. godine, u kojem su naveli sljedeće:

- da je EURO-INSPEKT u svojstvu člana Asocijacije jedan od potpisnika Odluke odnosno realizacije Monitoringa kvalitete tečnih naftnih goriva prema Odluci o kvaliteti tečnih naftnih goriva;
- da je Odluka donijeta dogovorom predstavnika akreditiranih kontrolnih kuća i predstavnika resornog ministarstva;
- da se u obrazloženju ove Odluke nalaze razlozi povećanja cijene sa 200,00 KM na 250,00 KM te da je i ta cijena neopravdano niska u odnosu na sve troškove koje ima inspekcijsko tijelo i ispitni laboratorij kako bi ocjenili i obavili tražena ispitivanja;
- da su cijene za ista ova ispitivanja u zemljama regiona mnogo veća, čak i do 10 puta veća u zemljama EU, a posluju prema istim standardima, koriste istu vrste opreme, kao i reagens, oprema mora biti redovno kalibrirana, inspekcijsko tijelo i laboratorij moraju redovno održavati status akreditiranosti te da i sa ovom cijenom EURO-INSPEKT posluje na svoju štetu.

Inspekt RGH je u odobrenom roku dostavio odgovor na Zahtjev i Zaključak Konkurencijskom vijeću podneskom zaprimljenim pod brojem: 01-26-3-021-29-II/15 dana 29. rujna 2015. godine, u kojem su naveli sljedeće:

- da je Zahtjev za pokretanje postupka gospodarskog subjekta HIFA neutemeljen i nije podnesen sukladno Zakonu o konkurenciji te da je vidljivo iz zahtjeva i dopune zahtjeva da je podnesen na temelju odredbi članka 4. stavak 1. točka a), b) i d) Zakona protiv više gospodarskih društava koji se bave kontrolom kvalitete tečnih naftnih derivata, a odnosi se na ocjenjivanje zakonitosti Odluke odnosno da li je ista u suprotnosti sa navedenim člankom Zakona;
- da navedena zakonska odredba propisuje zabranu sporazuma, ugovora, zajedničkih djelovanja, izričitih i prećutnih dogovora kao i odluka i drugih akata koji za posljedicu imaju sprječavanje, ograničavanje ili narušavanje tržišne utakmice;
- da Podnositelj zahtjeva traži da Konkurencijsko vijeće ispita utemeljenost i zakonitost Odluke iz 2008. godine koja je donesena sukladno tadašnjom pravnom regulativom i kao konačnu je primjenom odredbi upravnog prava nije moguće preispitati, a i protekao je zastarni rok za izricanje kazni iz članka 55. Zakona;
- da iz svih navoda Podnositelja zahtjeva jasno da se ni jedan od istaknutih razloga ne može ni po kom temelju staviti na teret gospodarskim subjektima koji su ovlašteni za monitoring kontrole kvalitete tečnih naftnih derivata koja je zakonom propisana, s obzirom da je u situaciji

kad Regulatorna komisija za energetiku nije donijela metodologiju za izračun troškova monitoringa, nadležno tijelo Asocijacije donijelo navedenu Odluku prema Odluci o kvaliteti tečnih naftnih goriva kojom su cijene ovih usluga donekle usklađene sa povećanjem cijene komponenti koje utječu na cijenu koštanja ovih usluga i pri tome kao što se navodi u obrazloženju Odluke, iste su i dalje daleko ispod realnih cijeni i od 4,5 do 6 puta manje od cijena istih usluga u regionu;

- da shodno navedenom, ova Odluka nije u suprotnosti sa člankom 4. stavak 1. točka a), b) i d) Zakona, a posebno ako se uzme u obzir tumačenje koje je dalo federalno ministarstvo energetike, rudarstva i industrije u kojem se navodi da ova cijena ne može biti veća od cijene utvrđene Odlukom, ali da to ne znači da ne može biti niža, u kom smislu i sam podnositelj zahtjeva navodi kao primjere i niže cijene ugovaranja, što potkrepljuje upravo ugovorom koji je zaključio sa njima, iz čega proizilazi da su navodi Podnositelja zahtjeva kontradiktorni, a s druge strane da se Inspekt RGH kao inspekcijsko tijelo ponaša isključivo tržišno i ni u kom slučaju ne preduzima niti jednu zakonom propisanu radnju kojom se u ma kom obliku sprječava, ograničava ili narušava tržišna konkurencija;
- da upravo suprotno navodima Podnositelja zahtjeva, tržišna utakmica podrazumjeva slobodu ugovaranja a u konkretnom slučaju Odlukom određena cijena ne sprječava slobodu ugovaranja niže cijene ukoliko je ona prihvatljiva za obe ugovorne strane dok bi limitiranje ove cijene mimo kriterija utvrđenih ovom Odlukom predstavljalo upravo narušavanje konkurencije i zakonom ustanovljene tržišne utakmice;
- da Podnositelj zahtjeva nije dokazao niti jedan element koji se u smislu članka 4. stavak 1. Zakona smatra „izravnim ili neizravnim nametanjem kupovnih cijena“ obzirom da konkretna Odluka ne zabranjuje ugovaranje nižih cijena niti predstavlja na bilo koji način u smislu odredbi točke b) „ograničavanje i kontrolu proizvodnje, tržišta“ niti u smislu točke d) „primjenu različitih uvjeta za identične transakcije s drugim gospodarskim subjektima dovodeći ih u nepovoljan položaj u odnosu na konkurenciju“, što je sve u smislu članka 36. Zakona morao dokazati mjerodavnim pokazateljima i dokazima;
- da iz tražene dokumentacije nije moguće ustanoviti podatke bitne za utvrđivanje eventualnog narušavanja, sprječavanja i ograničavanja tržišne utakmice, a podatci iz bilanci poslovanja se odnose na ukupno poslovanje gospodarskih subjekata a ni u kom slučaju na konkretni posao vezano za monitoring kvalitete tečnih goriva i maziva, što je Podnositelj zahtjeva primjenom načela o teretu dokazivanja morao dokazati mjerodavnim i vjerodostojnim dokazima a ne paušalnim tvrdnjama;
- da je duh Zakona zaštita tržišne konkurencije a ni u kom slučaju stvaranje monopolskog položaja i limitiranje cijena mimo tržišnih zakona i slobode tržišnog poslovanja;
- da u svezi sa navedenim Inspekt RGH kao akreditirano inspekcijsko tijelo za monitoring kontrole kvalitete tečnih maziva i goriva argumentirano tvrdi da Odluka po svom sadržaju i načinu primjene nema za cilj sprječavanje, ograničavanje ili narušavanje tržišne konkurencije, obzirom da ne utječe i ne sprječava gospodarske subjekte da slobodno ugovaraju i nižu cijenu od cijene koja je utvrđena navedenom Odlukom ukoliko je ta niža cijena moguća i profitabilna sa aspekta isplativosti tržišnog poslovanja te u tom smislu predlažu Konkurencijskom vijeću da nakon sprovedene zakonske procedure donese odluku da u konkretnom slučaju ne postoji povreda Zakona.

S i M CONTROL je u odobrenom roku dostavio odgovor na Zahtjev i Zaključak Konkurencijskom vijeću podneskom zaprimljenim pod brojem: 01-26-3-021-28-II/15 dana 01. oktobra 2015. godine, u kojem su naveli slijedeće:

- da nisu zaključivali ugovore o poslovnoj suradnji sa energetske subjektima koji se odnose na uzimanje uzoraka za utvrđivanje kvalitete tečnih naftnih derivata;
- da usluge utvrđivanja kvalitete tečnih naftnih derivata obavljaju prema nalogu nadležne republičke inspekcije i
- da je cijena pruženih usluga u okviru zakonski reguliranog monitoringa kvalitete tečnih naftnih derivata ista za sve kontrolirane subjekte a određena je na temelju Kalkulacije cijena usluge utvrđivanja usklađenosti kvalitete tečnih naftnih derivata.

5. Usmena rasprava

S obzirom da se radi o postupku sa strankama sa suprotnim interesima, Konkurencijsko vijeće je u skladu sa članom 39. Zakona, zakazalo usmenu raspravu za dan 20.01.2016. godine, a koja je sukladna sa Prijedlogom za odlaganje usmene rasprave, zaprimljenim od strane Konkurencijskog vijeća dana 28.12.2015. godine podneskom broj: 01-26-3-021-68-II/15, podnesenim od strane gospodarskog subjekta SIM CONTROL-a, odložena za dan 26.01.2016. godine.

Ista je iz objektivnih razloga ponovno odložena i zakazana nova, koja je održana dana 04.03.2016. godine, u prisustvu svih stranaka u postupku, odnosno njihovih predstavnika i punomoćnika, za koju je sačinjen Zapisnik broj: 01-26-3-021-73-II/15 te je tom prilikom strankama ostavljen dodatni rok od 8 dana za dostavu dodatnih materijala i dokumentacije.

Tokom usmene rasprave Podnositelj zahtjeva se izjasnio da u cijelosti ostaje kod Zahtjeva i dopune Zahtjeva. Pored toga u raspravi je u bitnom izjavio slijedeće:

- da do izlaska novog Zakona o naftnim derivatima i Pravilnika o uzorkovanju iz 2014, energetske subjekti su imali pravo izbora ovlaštenih inspeksijskih tijela i imali su mogućnost da međusobna prava i obveze dogovore ugovorom o poslovnoj suradnji, tj. da sve bitne elemente ugovora dogovaraju. Odluka nije bila primjenjiva, jer niko nije mogao prisiliti da se radi s nekim ako nije dogovoreno. Svi bitni elementi ugovora o suradnji su bili predmet međusobnog dogovora na fer osnovi sve do izlaska novog zakona;
- da izlaskom novog Zakona o naftnim derivatima, energetske subjekti nemaju izbora ovlaštenih inspeksijskih tijela. Federalna uprava za inspeksijske poslove odredi broj uzoraka i inspeksijsku kuću. Izlaskom novog zakona ne postoji mogućnost izbora, a cijene se određuju na osnovu dopisa Federalnog ministarstva energije rudarstva i industrije br. 05-02-3020/14 od 29. 12. 2014. godine;
- da su najčešće poslovali sa inspeksijskom kućom Inspekt RGH, a povremeno zbog nemogućnosti uzorkovanja i sa nekim drugim kućama, ali s tim drugima vrlo rijetko;
- da inspeksijske kuće nisu imale istu cijenu usluga i to nije bila cijena od 250 KM već je ovisila od broja uzorkovanja. Početna cijena uzorka je bila 100 KM plus PDV, a kasnije je utvrđena na 80 KM plus PDV;
- da su pokrenuli postupak i protiv ZIK-a iako oni nisu potpisnici odluke, jer poštuju odredbe te Odluke, odnosno ZIK-u je dodijeljen određeni broj uzoraka sa njihovih pumpi, po naredbi

inspekcije i za to uzorkovanje im je dostavljena faktura od 250, te je tako prećutno suglasan sa odlukom jer fakturira sukladno s istom;

- da su sve njihove benzinske crpke u FBiH, te nisu pokrenuli postupak protiv još 3 kontrolne kuće koje primjenjuju Odluku jer te inspeksijske kuće nadzor vŕe u RS-u, i oni nisu poslovali s njima do sada;
- da i nakon izlaska Zakona i pravilnika imaju ugovor sa Inspekt RGH koji je vaŕeći i primjenjuje se te im ta tvrtka vrŕi uzorkovanje kada im inspekcija pošalje naše uzorke te da zadnjih nekoliko faktura oni su povećali iznos faktura koje HIFA neće plaćati jer je doneseno na temelju nevaŕeće odluke;
- da su od Herkona traŕili prijedlog ugovora u kojem bi dogovorili sve bitne elemente poslovne suradnje pa i cijenu, ali nisu naiŕli na razumijevanje, upravo zato ŕto predstavnici inspeksijskih tijela smatraju da im je dovoljna naredba Federalne inspekcije, iako njom nije propisan niti jedan bitni element ugovora;
- da su bili sporadični slućajevi kad su oni plaćali za navedenu uslugu 250,00 KM+PDV i to je raćeno par puta godišnje, te zbog toga to i osporavaju. Pod manjim brojem uzoraka smatraju do deset uzoraka godišnje;
- da inzistiraju na ugovoru kako bi odredili sve bitne elemente ugovora pa i cijenu, te da su imali ugovor sa jednom kućom do donoŕjenja Pravilnika, nakon toga ostvarili su kontakte sa svim kontrolnim kućama koje su im fakturirale uzorkovanje, s tim da su ZIK i HERKON odbili da potpiŕu ugovore;
- da je ova Odluka iz 2008. godine donesena na podrućju BiH te da trenutno posluju u FBiH ŕto ne znaći da neće imati poslovnice u RS, i ako su potpisnici odluke odredili teritorijalno vaŕenje na cijelom podrućju BiH, oni pobijaju odluku za cijelo podrućje BiH.
- da je obraćunavana cijena uzorkovanja do 2014. godine tj. do donoŕjenja novog Zakona o naftnim derivatima na temelju mećusobnog dogovaranja te da bez obzira ŕto je Odluka iz 2008. godine, sporno je razdoblje od 2014. godine jer od tada nemaju mogućnost izbora, te u tom smislu preciziraju postavljeni Zahtjev za pokretanje postupka za razdoblje od 2014. godine pa nadalje, konkretno, od stupanja na snagu navedenih zakonskih propisa.

Predstavnik gospodarskog subjekta EURO - INSPEKT d.o.o. Osjećani na usmenoj raspravi je u bitnom izjavio slijedeće:

- da je kao jedan od potpisnika Odluke, navedenu Odluku odmah poćeo primjenjivati u praksi i obavjestio sve svoje partnere, te da je cijena od poćetka bila 250 KM+PDV, odnosno da nije bilo popusta;
- da su prilikom donoŕjenja ove Odluke kao i Odluke iz 2003. godine sudjelovala sva resorna ministarstva sa razine entiteta kao i Ministarstvo vanjske trgovine i ekonomskih odnosa sa razine BiH;
- da za izvrŕenu uslugu ispostavljaju fakturu;

- da posjeduju cjenovnike za svoje usluge i cijena se određuje prema broju metoda i može biti veća od 250,00 KM+PDV;
- da je cijena za ispitivanje parametara Odluke Vijeća ministara ista i ta cijena od 250 KM se odnosi na zakonsku kontrolu koja je određena na razini BiH.

Predstavnik gospodarskog subjekta SISTEM QUALITA'S d.o.o. Pale na usmenoj raspravi je u bitnom izjavio slijedeće:

- da su cijenu od 250,00 KM+PDV počeli primjenjivati odmah nakon što je donesena te da ovo nije nikakva monopolska cijena, nego utvrđivanje jedinstvene cijene zakonskog monitoringa TND na razini BiH;
- da ugovorna kontrola ne postoji u RS-u niti se može provoditi. Dakle ugovorna kontrola nije dozvoljena niti odlukom o kvaliteti naftnih goriva. Odlukom o kvaliteti tečnih naftnih goriva TNG Vijeća ministara iz 2002. „Sl. glasnik BiH 27/02“, ne podrazumijevaju se elementi dogovora između subjekta kontrole i subjekta koji provodi kontrolu;
- da je od 2014. godine cijena monitoringa u FBiH i zvanično određena u FBiH, i pritom se misli na cijenu od 250 KM, odnosno na dopis Federalnog ministarstva energije iz 2014. kojom se navodi da je cijena iz 2008. krovna cijena.

Predstavnik gospodarskog subjekta HERKON d.o.o. Mostar na usmenoj raspravi je u bitnom izjavio slijedeće:

- da su navedenu Odluku odmah počeli primjenjivati u praksi sa određenim odstupanjima do 2014. godine, jer su dobavljači do 2014. godine mogli birati inspeksijsku kuću te su bili u situaciji da im ti isti dobavljači otkazuju usluge i u takvim situacijama su davali povoljniju cijenu da bi opstali na tržištu;
- da su sve fakture koje su radili sa HIFA-om bile na 250 KM i uredno su plaćene. Nikada nije tražen nikakav ugovor i HIFA je tek u 2014. godini zatražila potpisivanje ugovora;
- da je nalog Federalne uprave za inspekciju obvezujući i dužni su postupiti po njemu, te nije im potreban ugovor. Pravilnikom iz 2014. godine je propisano da troškove monitoringa snosi dobavljač;
- da su imali sastanak sa (..)**.

Predstavnik gospodarskog subjekta ZIK na usmenoj raspravi je u bitnom izjavio slijedeće:

- da Odluku iz 2008. godine nisu primjenjivali jer su smatrali da cijena monitoringa treba biti veća od 250 KM + PDV, a temeljni razlog što nisu potpisali tu Odluku je odredba da distributer ima pravo birati inspeksijsko tijelo, što ne postoji nigdje u svijetu;
- da iako nisu potpisnici Odluke, navedenu Odluku su počeli primjenjivati od Naredbe Federalnog ministarstva energetike 2014. godine i ZIK u 2015. godini počinje da naplaćuje cijenu 250 KM plus PDV iz razloga što je resorno Ministarstvo svojim dopisom iz prosinca 2014. propisalo da najviša cijena monitoringa može da iznosi 250 KM plus PDV kao što je propisano u Odluci iz 2008. godine i Ministarstvo je u svakom narednom mjesecu prilikom donošenja naredbe o monitoringu potvrđivalo ovu cijenu;

- da ispunjavanjem uvjeta i akreditiranjem postaju nadležni za vršenje inspekcijskog nadzora TNG i sva akreditirana tijela imaju potpisan ugovor sa MVTEO BiH;
- da su imali sastanak sa predstavnicima HIFA Group o uvjetima eventualnog ugovora, te je sporno bila predmetna cijena a njima akreditacija ne dozvoljava da pregovaraju o cijeni;
- da im je i HIFA Benz dostavila narudžbenicu dana 18. 02. 2015. godine pod brojem (..)** kojom se traži analiza tri vrste goriva od ZIK doo Mostar, te ovakva vrsta akta za njih zamjenjuje ugovor a njima nije neophodan ni ugovor ni narudžbenica niti bilo koji drugi akt, iz razloga što nam je dovoljna narudžba inspekcije;
- da vezano za važenje odluke tj. odluci Vijeća ministara iz 2002. godine o kvaliteti TNG ističu da je ista i dalje na snazi i da je faktički ona pravni temelj na koji se pozivaju prilikom donošenja entitetskih propisa.

Predstavnik gospodarskog subjekta Inspekt RGH d.o.o. Sarajevo na usmenoj raspravi je u bitnom izjavio slijedeće:

- da je Odluka primijenjivana čim je donesena;
- da je Odluka poštovana u 80% slučajeva, do stupanja na snagu novih propisa 2014. godine, kada su počeli primjenjivati cijenu od 250,00 KM+PDV i nisu potpisali nijedan novi ugovor jer im je bio dovoljan zakon koji je donesen da bi obavljali ove poslove inspekcijskog nadzora TNG;
- da ugovor sa HIFA-om nije raskinut, ali on se može primjenjivati samo za ugovornu kontrolu ali ne i za zakonski monitoring, s obzirom da je zaključen na temelju zakonskih propisa koji više nisu na snazi;
- da nakon 2014. godine su sklopili ugovore sa velikim korporacijama poput (..)** u kojima je cijena usluge utvrđena na 250 KM plus PDV, a to je njima trebalo da bi opravdali cijenu koju plaćaju svojim gazdama u Mađarskoj;
- da se monitoring sastoji od uzorkovanja i analize, uzorkovanje je 50 KM a analiza je 200 KM.

Predstavnik gospodarskog subjekta SiM CONTROL d.o.o. Bijeljina na usmenoj raspravi je u bitnom izjavio slijedeće:

- da su oni potpisnici Odluke iz 2008. godine o cijeni i primjenjuju je kao i sva ovlaštena tijela za monitoring inspekciju u RS-u;
- da je drugačija metodologija u RS te da mnogi spominju standard koji je potreban da bi se mogao obavljati inspekcijski nadzor. Na temelju poštovanja propisane nepristrasnosti (tip A - što je najveći stepen nepristrasnosti i neovisnosti treće strane) u RS-u nikada nisu potpisivani ugovori jer bi se takvo nešto smatralo kao kršenje te nepristrasnosti. Oni su radili na temelju naloga inspekcije, a poslije bi isporučivali fakture. Postoje slučajevi u kojima određene kompanije traže ugovore za ispitivanje kontrole kvalitete za svoje potrebe;

Na temelju naloga voditelja postupka, stranke u postupku su dostavile dodatnu dokumentaciju i pojašnjenja i to:

- Podnositelj zahtjeva je podneskom zaprimljenim pod brojem: 01-26-3-021-79-II/15 od dana 14.03.2016. godine kojim je dostavljeno dodatno pojašnjenje i izjašnjenje i zahtjev za nadoknadu troškova postupka, te u prilogu fakture/račune i analitičke kartice dobavljača;
- Gospodarski subjekt EURO-INSPEKT je podneskom zaprimljenim pod brojem: 01-26-3-021-81-II/15 od dana 15.03.2016. godine kojim je dostavljena dodatna dokumentacija i to Rješenje Ministarstva vanjske trgovine i ekonomskih odnosa kao dokaz ovlaštenja za ocjenjivanje usklađenosti kvalitete tečnih naftnih goriva, Certifikat o akreditaciji, važeći cjenovnik usluga laboratorija i račune/fakture za kupce;
- Gospodarski subjekt SiM CONTROL je podneskom zaprimljenim pod brojem: 01-26-3-021-78-II/15 od dana 14.03.2016. godine kojim je dostavljena dodatna dokumentacija koja se odnosi na Kalkulacije cijene usluge kontrole kvalitete tečnih naftnih goriva kao i zahtjev za nadoknadu troškova postupka;
- Gospodarski subjekt Inspekt RGH je podneskom zaprimljenim pod brojem: 01-26-3-021-76-II/15 od dana 11.03.2016. godine kojim je dostavljeno dodatno pojašnjenje i u prilogu dodatna dokumentacija koja se odnosi na fakture/račune i analitičke kartice kupaca;
- Gospodarski subjekt ZIK je podneskom zaprimljenim pod brojem: 01-26-3-021-80-II/15 od dana 14.03.2016. godine kojim je dostavljeno dodatno pojašnjenje i dodatna dokumentacija i to Rješenje Ministarstva vanjske trgovine i ekonomskih odnosa kao dokaz ovlaštenja za ocjenjivanje usklađenosti kvalitete tečnih naftnih goriva, Certifikat o akreditaciji i Naredbe FUZIP-a za 1, 2, 3, i 4. mjesec 2015. godine kao i zahtjev za nadoknadu troškova zastupanja njihovog punomoćnika broj: 01-26-3-021-77-II/15 od dana 14.03.2016. godine.

7. Prikupljanje podataka od trećih osoba

U tijeku postupka radi utvrđivanja svih mjerodavnih činjenica, u smislu članka 35. stavak (1) točke a) i c) Zakona, Konkurencijsko vijeće je prikupljalo podatke i dokumentaciju i od drugih tijela/institucija koje nisu stranke u postupku.

Konkurencijsko vijeće je tako Ministarstvu energije, rudarstva i industrije FBiH uputilo akt broj: 01-26-3-021-33-II/15 od dana 12. listopada 2015. godine kojim su zatražene određene informacije i dokumentacija koji se odnose na metodologiju izračuna troškova izvođenja monitoringa i načinu utvrđivanja istih, odluke/dopise kojim se eventualno nalaže ovlaštenim inspeksijskim tijelima da primjenjuju utvrđene cijene monitoringa, kao i obveza zaključivanja ugovora za navedene usluge.

Ministarstvo energije, rudarstva i industrije FBiH je dana 20.10.2015. godine dostavilo je tražene informacije i dokumentaciju podneskom zaprimljenim pod brojem: 01-26-3-021-38-II/15 u kojem se, između ostalog navodi:

- da sukladno Zakonu o naftnim erivatima u FBiH praćenje kontrole kvalitete i količine naftnih derivata – Monitoring vrši se u skladu sa Odlukom o kvaliteti tečnih naftnih goriva koju je donijelo Vijeće ministara BiH i Zakonom;
- da sukladno članku 53. stavak (2) Zakona (prelazne odredbe Zakona) Ministarstvo vrši funkciju regulatora u sektoru naftnog gospodarstva – „Do potpunog uspostavljanja organizacione strukture Regulatorne komisije funkciju regulatora u sektoru naftnog gospodarstva vrši Ministarstvo;

- da se sukladno članku 35. stavak (2) Zakona, Monitoring obavlja po programu utvrđivanja usklađenosti kvalitete tečnih naftnih goriva, koji najmanje jednom godišnje Pravilnikom propisuje Federalno ministarstvo;
- da je sukladno sa navedenom zakonskom odredbom ovo ministarstvo donijelo Pravilnik o utvrđivanju kvalitete tečnih naftnih goriva;
- da je stupanjem na snagu ovog pravilnika prestala primjena Pravilnika o utvrđivanju kvalitete tečnih naftnih goriva („Sl. Novine FBiH“ br. 29/04, 58/04, 28/05, 59/05, 25/06, 65/06, 32/07, 73/07, 27/08, 69/08, 34/09, 71/09, 28/10, 68/10, 31/11, 76/11, 48/12, 94/12, 39/13, 82/13 i 36/14);
- da kako Metodologija izračuna troškova izvođenja monitoringa propisana člankom 35. stavak (11) Zakona još uvijek nije donesena od strane Regulatorne komisije za energiju u FBiH, odnosno nije utvrđen iznos troškova izvođenja monitoringa, ovo Ministarstvo je zauzelo stav (sukladno ovlaštenjima definiranim člankom 53. stavak (2) Zakona) da troškovi usluga akreditiranih tijela za ocjenjivanje usklađenosti, ne mogu biti veće od cijene utvrđene Odlukom, koja je bila na snazi odnosno koja se primjenjivala prije stupanja na snagu Zakona suglasno obligacionim odnosima uspostavljenih između pružatelja/korisnika usluga i isti dostavili Federalnoj upravi za inspeksijske poslove prilikom dostavljanja Dinamike provođenja monitoringa sukladno članku 35. stavak (4) Zakona;
- da je člankom 35. stavak (4) zakona definirano – „, Dinamiku provođenja monitoringa definiranu po energetsom subjektu, energentu, broju uzoraka i inspeksijskom tijelu utvrđuje Ministarstvo najmanje jednom mjesečno i dostavlja Federalnoj upravi za inspeksijske poslove – Tehnička inspekcija. Na temelju dinamike provođenja monitoringa Federalna uprava za inspeksijske poslove dostavlja naredbu inspeksijskim tijelima za uzimanje uzoraka;
- da ovo Ministarstvo nije nadležno za izdavanje suglasnosti, te istu nije ni izdalo na Odluku o povećanju cijena monitoringa kvalitete tečnih naftnih derivata broj. SAO-482/8 od 22.05.20008. godine.

Konkurencijsko vijeće je Ministarstvu industrije, energetike i rudarstva RS uputilo akt broj: 01-26-3-021-34-II/15 od dana 12. listopada 2015. godine kojim su zatražene određene informacije i dokumentacija koji se odnose na metodologiju izračuna troškova izvođenja monitoringa i načinu utvrđivanja istih, odluke/dopise kojim se eventualno nalaže ovlaštenim inspeksijskim tijelima da primjenjuju utvrđene cijene monitoringa, kao i obveza zaključivanja ugovora za navedene usluge.

Ministarstvo industrije, energetike i rudarstva RS je dana 10.11.2015. godine dostavilo tražene informacije i dokumentaciju podneskom zaprimljenim pod brojem: 01-26-3-021-43-II/15 u kojem se, između ostalog navodi:

- da Ministarstvo industrije, energetike i rudarstva RS ima nadležnost na temelju članka 23. stavak (3) Odluke o kvaliteti tečnih naftnih goriva samo da donosi Program utvrđivanja usklađenosti kvalitete tečnih naftnih goriva, a istim se propisuje opseg monitoringa kvalitete tečnih naftnih goriva i postupak uzorkovanja tečnih goriva;
- da Ministarstvo industrije, energetike i rudarstva RS nema nadležnost niti ovlasti:
  - za propisivanje metodologije izračuna troškova izvođenja monitoringa kvalitete tečnih naftnih derivata, načinu utvrđivanja odnosno određivanja iznosa troškova izvođenja monitoringa,
  - za nalažanje ovlaštenim inspeksijskim tijelima da primjenjuju utvrđene cijene monitoringa kvalitete tečnih naftnih derivata,

- za zaključivanje ugovora ovlaštenih inspekcijskih tijela sa dobavljačima naftnih derivatima o ocjenjivanju usklađenosti kvalitete tečnih naftnih derivata;
- da je Ministarstvo trgovine i turizma nadležno u dijelu koji se odnosi na formiranje cijena, sporazumjevanje o cijenama i poslovanje na tržištu Republike Srpske.

Konkurencijsko vijeće je Republičkoj upravi za inspekcijske poslove RS – Tehnička inspekcija uputilo akt broj: 01-26-3-021-49-II/15 od dana 26. studenog 2015. godine kojim su zatražene određene informacije i dokumentacija koji se odnose na dinamiku provođenja monitoringa kvalitete tečnih naftnih derivata i način utvrđivanja iznosa troškova izvođenja monitoringa, odluke/dopise kojim se eventualno nalaže ovlaštenim inspekcijskim tijelima da primjenjuju utvrđene cijene monitoringa, kao i obveza zaključivanja ugovora za navedene usluge.

Republička uprava za inspekcijske poslove RS – Tehnička inspekcija je dana 21.12.2015. godine dostavila tražene informacije i dokumentaciju podneskom zaprimljenim pod brojem: 01-26-3-021-63-II/15 u kojem se, između ostalog navodi:

- da je Ministarstvo industrije, energetike i rudarstva RS donijelo je Program za provođenje monitoringa za razdoblje 01.05.2014. - 30.04.2015. godine (objavljen u Službenom glasniku RS broj 34/14);
- da je za provođenje monitoringa, u Inspektoratu RS zadužena Tehnička inspekcija za uzorkovanje goriva na BPS i terminalima veleprodaje, dok je tržišna inspekcija prilikom uvoza naftnih derivata na carinskim ispostavama;
- da uzorkovanje vrši šest inspekcijskih tijela koji su registrirani na teritoriju Republike Srpske u prisustvu pomenutih inspektora koji vode inspekcijski nadzor;
- da je u posmatranom razdoblju vršeno uzorkovanje u dvije sezone (ljet-zima) gdje su uzeti svi uzorci sa BPS po jedan uzorak za svaku vrstu goriva u tijeku naznačene godine (jednom godišnje);
- da su programi koji su objavljeni prije 01.05.2014. godine su objavljeni dva puta godišnje, te je tako uzimano duplo više uzoraka;
- da Inspektorat kao ni navedene inspekcije ne sudjeluju u formiranju cijena monitoringa niti određuju cijenu troškova ispitivanja kvalitete TNG po uzorku goriva;
- da prema njihovim saznanjima troškovi kontrole kvalitete TNG po uzorku iznose 250,00 KM + PDV, što ukupno iznosi 292,50 KM;
- da obzirom da je cijena uzorka ista kod svih šest inspekcijskih tijela , inspektori za naftu i gas, a na temelju odobrenog Operativnog plana rada kojeg donosi glavni inspektor, određuju inspekcijska tijela po planu i Programu monitoringa, ne favorizujući niti jedno inspekcijsko tijelo;
- da inspektori nemaju ovlaštenja da nalažu inspekcijskim tijelima da primjenjuju utvrđene cijene monitoringa kvaliteta TNG-a;
- da Inspektorat ne nalaže niti kontroliše zaključivanje ugovora između distributera TNG-a i inspekcijskih tijela koja kontroliraju kvalitetu;
- da se Monitoring izvodi po Programu koje objavi Ministarstvo industrije, energetike i rudarstva RS i Planu koji donosi inspektorat.

Konkurencijsko vijeće je Asocijaciji akreditiranih tijela za ocjenu kvalitete, certifikaciju i verifikaciju uputilo akt broj: 01-26-3-021-30-II/15 od dana 12. listopada 2015. godine kojim su zatražene određene informacije i dokumentaciju koje se odnose na pravni temelj donošenja Odluke, načinu utvrđivanja odnosno određivanja iznosa troškova izvođenja monitoringa, suglasnost ministarstva na pomenutu Odluku kao i spisak svih akreditiranih tijela koji su potpisnici navedene Odluke kao i spisak svih članova Asocijacije.

Spoljnotrgovinska komora BiH u čijem sastavu djeluje Asocijacija dana 12.11.2015. godine dostavila je odgovor i dokumentaciju podneskom zaprimljenim pod brojem: 01-26-3-021-44-II/15 u kojem se, između ostalog navodi:

- da čuvanje zapisa sa sjednica Skupština, Odbora Asocijacija i Grupacija nije duži od 4 godine, a što je propisano internim procedurama sukladno sa sistemom upravljanja kvalitetom i okolinom koji se primjenjuje u Spoljnotrgovinskoj komori BiH, koji je zasnovan na ključnim procesima i zahtjevima standarda BAS EN ISO 9001:2009 i EN ISO 14001:2009;
- da sukladno s tim Spoljnotrgovinska komora u svojoj arhivi ne raspolaže sa dokumentacijom iz 2008. godine;
- da nijedan oblik udruživanja gospodarstvenika tj. asocijacija i/ili grupacija u Spoljnotrgovinskoj komori ne posjeduje statut nego pravilnik kojim se određuju principi rada;
- da svaka asocijacija i/ili grupacija tj. članovi Odbora asocijacije i/ili grupacije u Spoljnotrgovinskoj komori bira se na mandat od 4 godine uz poštivanje unificiranih pravila rada prema kojim Asocijacija nema pravo da svojim postupcima i odlukama djeluje na štetu drugih članova, niti gospodarskih subjekata koji nisu članovi Asocijacije odnosno gospodarstva u cjelosti;

8. Utvrđeno činjenično stanje

Nakon sagledavanja mjerodavnih činjenica, dokaza i dokumentacije dostavljene od stranaka u postupku, činjenica iznijetih na usmenoj raspravi, kao i podataka i dokumentacije mjerodavnih institucija, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo sljedeće:

- da gospodarski subjekt HIFA djeluje samo na području FBiH, odnosno posjeduje benzinske postaje samo na području FBiH;
- da je Odluka o povećanju cijena monitoringa kvalitete tečnih naftnih derivata broj SAO-482/8 donesena 22.05.2008. godine od inspeksijskih kuća i iz FBiH i iz RS, udruženih u Asocijaciju akreditiranih tijela za ocjenu kvalitete, certifikaciju i verifikaciju pri Vanjsko-trgovinskoj komori BiH, pa bi se analogno tome, primjenjivala na području cijele BiH;
- da je u razdoblju od donošenja Odluke do 2014. godine, bila različita zakonska regulativa ove oblasti u entitetima, a da je od stupanja na snagu Zakona o naftnim derivatima FBiH u 2014. godini, došlo do značajno usklađenijeg reguliranja ove oblasti na način da je i u FBiH ukinuta mogućnost izbora inspeksijske kuće koja će raditi monitoring od strane energetskog subjekta, kao što je to od ranije bio slučaj u RS.
- da je člankom 2. Zakona o naftnim derivatima FBiH propisano da je inspeksijsko tijelo pravna osoba koje ocjenjuje usklađenost kvalitete tečnih naftnih goriva sa Odlukom o kvaliteti tečnih naftnih goriva, a koje se stavljaju u promet na tržištu Bosne i Hercegovine;

- da je člankom 35. stavak (2) Zakona o naftnim derivatima FBiH propisano da se Monitoring obavlja po Programu utvrđivanja usklađenosti kvalitete tečnih naftnih goriva koji najmanje jednom godišnje propisuje Ministarstvo;
- da je člankom 35. stavak (4) Zakona o naftnim derivatima FBiH i člankom 9. stavak (1) i (2) Pravilnika o utvrđivanju kvalitete tečnih naftnih goriva propisano da dinamiku provođenja monitoringa definiranu po energetske subjektu, energentu, broju uzoraka i inspeksijskom tijelu utvrđuje Ministarstvo najmanje jednom mjesečno i dostavlja Federalnoj upravi za inspeksijske poslove – Tehnička inspekcija. Na temelju dinamike provođenja monitoringa Federalna uprava za inspeksijske poslove dostavlja naredbu inspeksijskim tijelima za uzimanje uzoraka;
- da je člankom 35. stavak (5) Zakona o naftnim derivatima FBiH i člankom 8. stavak (1) Pravilnika o utvrđivanju kvalitete tečnih naftnih goriva propisano da Monitoring kvalitete provodi inspeksijsko tijelo koje koristi usluge akreditiranog laboratorija, koje ima sjedište u FBiH, o čemu izdaje uvjerenje o usklađenosti;
- da je člankom 35. stavak (8) Zakona o naftnim derivatima FBiH propisano da energetske subjekt nema mogućnost izbora inspeksijskog tijela i dužan je dozvoliti uzorkovanje;
- da je člankom 35. stavak (10) Zakona o naftnim derivatima FBiH propisano da troškove izvođenja monitoringa snosi energetske subjekt, dok je člankom 10. stavak 1) Pravilnika o utvrđivanju kvalitete tečnih naftnih goriva propisano da u svezi troškova izvođenja monitoringa energetske subjekt sklapa ugovor sa nadležnim inspeksijskim tijelom ili istom izdaje drugi odgovarajući akt;
- da je člankom 35. stavak (11) Zakona o naftnim derivatima FBiH jasno precizirano da metodologiju izračuna troškova izvođenja monitoringa donosi Regulatorna komisija koja najmanje jednom godišnje utvrđuju iznos troškova izvođenja monitoringa;
- da sukladno članku 53. stav (2) Zakona o naftnim derivatima FBiH (prelazne odredbe Zakona) Ministarstvo vrši funkciju regulatora u sektoru naftne privrede – „Do potpunog uspostavljanja organizacione strukture Regulatorne komisije funkciju regulatora u sektoru naftne privrede vrši Ministarstvo;
- da Regulatorna komisija u FBiH nije nikad uspostavljena i nije nikada donešena Metodologija izračuna troškova izvođenja monitoringa;
- da je nadležno Ministarstvo u FBiH zauzelo stav (sukladno sa ovlaštenjima definiranim člankom 53. stavak (2) Zakona o naftnim derivatima FBiH) da troškovi usluga akreditiranih tijela za ocjenjivanje usklađenosti, ne mogu biti veće od cijene utvrđene Odlukom;
- da je člankom 20. Zakona o nafti i derivatima nafte RS propisano da inspeksijski nadzor nad sprovođenjem odredbi ovog Zakona vrši Republička uprava za inspeksijske poslove RS;
- da je člankom 2. stavak (1) Programa utvrđivanja usklađenosti kvalitete tečnih naftnih goriva za ljetnu sezonu 2008. godine u RS navedeno da za sve vrste tečnih naftnih goriva koja se proizvode, koriste za proizvodnju toplotne energije, uvoze ili stavljaju u promet na teritoriju Republike Srpske dobavljači su dužni da obezbijede izvođenje postupka utvrđivanja usklađenosti kvalitete tečnih naftnih goriva sukladno sa ovim programom;

- da je člankom 2. stavak (2) Programa utvrđivanja usklađenosti kvalitete tečnih naftnih goriva za ljetnu sezonu 2008. godine u RS propisano da se broj uzoraka za sezonu raspoređuje na dobavljače srazmjerno njihovom sudjelovanju u prodaji tečnih naftnih goriva po strukturi za prethodnu godinu, po opsegu utvrđenom u Tablici 1 - Opseg monitoringa za ljetnu sezonu od 30. travnja do 30. rujna 2008. godine, koja je sastavni dio ovog programa.
- da je člankom 2. stavak (3) Programa utvrđivanja usklađenosti kvalitete tečnih naftnih goriva za ljetnu sezonu 2008. godine u RS propisano da se uzimanje uzoraka tečnih naftnih goriva vrši u prisustvu nadležnog republičkog inspektora na terminalima veleprodaje, benzinskim crpnim postajama, mjestima u tranzitu, na carinskim ispostavama i na drugim za to predviđenim mjestima.
- da je člankom 4. stavak (1) Programa utvrđivanja usklađenosti kvalitete tečnih naftnih goriva za ljetnu sezonu 2008. godine u RS propisano da ocjenjivanje usklađenosti kvalitete goriva obavljaju inspeksijska tijela imenovana od Ministarstva spoljne trgovine i ekonomskih odnosa BiH, uz korišćenje usluga neovisnih ispitnih laboratorija, dok je stavom (2) istog članka propisano da troškove izvođenja postupka utvrđivanja usklađenosti kvalitete goriva po ovom programu snosi dobavljač;
- da je Program utvrđivanja usklađenosti kvalitete tečnih naftnih goriva u RS objavljivao dva puta godišnje (ljetno-zima) do 01.05.2014. godine, te je shodno tome uzimano duplo više uzoraka u navedenom razdoblju;
- da na temelju Odluke o kvaliteti tečnih naftnih goriva koju je donijelo Vijeće ministara BiH, Ministarstvo vanjske trgovine i ekonomskih odnosa na prijedlog nadležnih ministarstava energetike i trgovine entiteta imenuje inspeksijska tijela za ocjenjivanje usklađenosti kvalitete tečnih naftnih goriva;
- da bi inspeksijsko tijelo bilo imenovano za ocjenjivanje usklađenosti kvalitete tečnih naftnih goriva mora ispunjavati određene uvjete predviđene člankom 25. Pravilnika koje provjerava Institut za akreditiranje BiH kao i da od Instituta za akreditiranje BiH posjeduje akreditaciju za inspeksijsko tijelo, tip A, tj. da ispunjavaju zahtjeve standarda BAS ISO/IEC 17020:2001;
- da u propisima koji definiraju akreditaciju, norma BAS EN ISO/IEC 17020:2013, točka 4. Opć zahtjevi, u dijelu 4.1.3. u Napomeni, str. br. 16. stoji: Veze koje su prijatna nepristranosti inspeksijskog tijela mogu biti bazirane na vlasništvu, vlasti, upravljanju, osoblju, dionicama-vlasničkim udjelima, financijama, ugovorima, marketingu i plaćanju troškova komisija ili drugih utjecaja koji se odnose na novog klijenta;
- da inspeksijska tijela koriste usluge ispitnih laboratorija prilikom obavljanja ocjenjivanje usklađenosti kvalitete tečnih naftnih goriva;
- da je Ispitni laboratorij taj koji prima uzorke od Inspeksijskog tijela i vrši analizu prema Odluci o kvaliteti tečnih naftnih goriva;
- da inspeksijska tijela pored navedenog obavljanja ocjenjivanje usklađenosti kvalitete tečnih naftnih goriva koja su obvezna na temelju zakonskih propisa bave se i pružanjem drugih usluga koje se odnose na usluge njihovih laboratorija koji su komercijalnog karaktera i naplaćuju se prema njihovim uspostavljenim cjenovnicima kojim su utvrđene cijene prema vrsti i količini ispitnih uzoraka;

- da uvidom u važeći cjenovnik EURO-INSPEKT-a ustanovljeno je da nema stavke koja se odnosi na uslugu ocjenjivanje usklađenosti kvalitete tečnih naftnih goriva jer ta usluga nije komercijalnog karaktera;
- da uvidom u fakture/račune kupaca inspeksijskih tijela iz RS koje se odnose na obavljanje ocjenjivanje usklađenosti kvalitete tečnih naftnih goriva u razdoblju 2008-2015. godina utvrđeno je da se ta usluga naplaćivala konstantno 250,00 KM+PDV;
- da privredni subjekat ZIK nije potpisnik Odluke te navedenu Odluku nije ni primjenjivao sve do naredbe Federalnog ministarstva energetike iz 2014. godine;
- da uvidom u račune/fakture broj: (..)**... koje su fakturirane od strane inspeksijskog tijela HERKON utvrđeno je da se naplaćivala cijena u iznosu od 250,00 KM+PDV u svezi vršenja Monitoringa usklađenosti kvalitete tečnih naftnih goriva za navedene gospodarske subjekte;
- da uvidom u račune/fakture broj: (..)** .. koje su fakturirane od strane inspeksijskog tijela Inspekt RGH utvrđeno je da se naplaćivala cijena u iznosu od 250,00 KM+PDV u svezi vršenja Monitoringa usklađenosti kvalitete tečnih naftnih goriva za navedene gospodarske subjekte;
- da uvidom u Ugovor o poslovnoj suradnji na poslovima kontrole kvalitete nafte i naftnih derivata broj: (..)** između HIFA i inspeksijskog tijela Inspekt RGH ustanovljeno je da je navedeni Ugovor potpisan dana 01.08.2012. godine na osnovu Odluke o kvaliteti tečnih naftnih goriva („Službeni glasnik BiH“ broj: 27/02, 32/02, 28/04,16/05, 14/06, 22/07, 101/08, 71/09, 58/10) i Pravilnika o izmjenama i dopunama Pravilnika o utvrđivanju kvalitete tečnih naftnih goriva („Službeni glasnik BiH“ broj: 68/10, 31/11, 76/11 i 48/12) koji su tada bili na snazi i na temelju kojih je bilo moguće da energetska subjekt izabere inspeksijsko tijelo koje će vršiti kontrolu predviđenu zakonom;
- da uvidom u račune/fakture koje se odnose na gospodarski subjekt HIFA a koje su fakturirane od strane inspeksijskog tijela Inspekt RGH, utvrđeno je da je u fakturama iz razdoblja 2011-2014. godine cijena Monitoringa usklađenosti kvalitete tečnih naftnih goriva bila različita i kretala se u rasponu od 80,00 KM – 180,00 KM bez PDV-a;
- da je uvidom u račun/fakturu broj: (..)** koje se odnose na gospodarski subjekt HIFA a koji je fakturiran od strane inspeksijskog tijela Inspekt RGH, utvrđeno da se radi o usluzi analize tečnih naftnih goriva, shodno Ugovoru klijenta a ne na temelju Monitoringa usklađenosti kvalitete tečnih naftnih goriva i da je ta usluga naplaćena u iznosu 80,00 KM + PDV;
- da uvidom u analitičku karticu kupca HIFA a koje su fakturirane od strane inspeksijskog tijela Inspekt RGH (period 01.01.2015-29.02.2016.) utvrđeno je da se cijena u iznosu od 250,00 KM+PDV koja se naplaćuje u svezi vršenja Monitoringa usklađenosti kvalitete tečnih naftnih goriva se sastoji iz dva dijela: cijene analize Ispitnog laboratorija u iznosu od 200,00 KM i cijenu uzimanja uzorka od strane inspeksijskog tijela u iznosu od 50,00 KM (bez PDV-a);

9. Ocjena dokaza

Člankom 2. stavak (1) Zakona propisano je da se isti primjenjuje na sve pravne i fizičke osobe koje se posredno ili neposredno bave proizvodnjom, prodajom roba i pružanjem usluga sudjeluju u prometu roba i usluga i koja mogu svojim djelovanjem sprječavati, ograničavati ili narušavati tržišnu

konkurenciju na cijelom teritoriju Bosne i Hercegovine ili značajnijem dijelu tržišta (u daljnjem tekstu: gospodarski subjekti), i to na:

- a) gospodarska društva, poduzeća i poduzetnike i njihove udruge bez obzira na oblik vlasništva, sjedište ili prebivalište;
- b) organe državne uprave i lokalne samouprave, kada posredno ili neposredno sudjeluju ili utječu na tržište;
- c) ostale fizičke i pravne osobe koje neposredno ili posredno, stalno, povremeno ili jednokratno učestvuju na tržištu, bez obzira na pravni status, na oblik vlasništva, sjedište ili prebivalište, kao što su udruge, sportske organizacije, ustanove, zadruge, nositelji prava intelektualne svojine.

Članak 4. stavak (1) točke a), b) i d) Zakona propisuje da su zabranjeni sporazumi, ugovori, pojedine odredbe sporazuma ili ugovora, zajednička djelovanja, izričiti i prešutni dogovori gospodarskih subjekata, kao i odluke i drugi akti gospodarskih subjekata (u daljnjem tekstu: sporazumi) koji za cilj i posljedicu imaju sprječavanje, ograničavanje ili narušavanje tržišne konkurencije na mjerodavnom tržištu, a koji se odnose na zaključivanje takvih sporazuma kojima se a) izravno ili neizravno utvrđuju kupovne ili prodajne cijene ili bilo koji drugi trgovinski uvjeti, b) se odnosi na ograničavanje i kontrolu proizvodnje, tržišta, tehničkog razvitka ili ulaganja i d) primjenjuju različiti uvjeti za identične transakcije s drugim gospodarskim subjektima, dovodeći ih u nepovoljan položaj u odnosu na konkurenciju.

Na temelju analize svih dokaza iznesenih u ovom postupku i na temelju njih utvrđenih činjenica, kako pojedinačno, tako i u njihovoj međusobnoj povezanosti, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da ponašanje gospodarskih subjekata protiv kojih je pokrenut postupak ne predstavlja zabranjeni sporazum iz članka 4. Zakona, tj. da Odluka o povećanju cijena usluga ocjenjivanja usklađenosti odnosno Monitoringa kvalitete tečnih naftnih derivata broj SAO-482/8 od 22.05.2008. godine, koju su isti donijeli, ne predstavlja zabranjeni sporazum iz članka 4. stavak (1) točka a), b) i d) Zakona.

Naime, iako je sporna Odluka donesena od gospodarskih subjekata koji posluju i u FBiH i u RS, a koji su udruženi u Asocijaciju akreditiranih tijela za ocjenu kvalitete, certifikaciju i verifikaciju pri Vanjskotrgovinskoj komori BiH, te je u konkretnom slučaju iz ovih razloga mjerodavno zemljopisno tržište određen teritorij Bosne i Hercegovine, nemoguće je zanemariti činjenicu da je cijelo vrijeme važenja Odluke zakonska regulativa predmetne oblasti kontrole kvalitete tečnih naftnih goriva izvršena na razini entiteta, i da je pri tome različito uređena. Zbog toga su se i gospodarski subjekti, u ovisnosti od toga u kojem entitetu obavljaju svoju djelatnost, različito ponašali, bez obzira na postojanje Odluke.

Iako je Podnositelj zahtjeva u tijeku postupka pred Konkurencijskim vijećem svoj zahtjev precizirao na način da se ograničio na vremensko razdoblje od stupanja na snagu nove legislative iz ove oblasti u FBiH, dakle od 2014. godine pa nadalje, Konkurencijsko vijeće se ipak osvrnulo i na ranije razdoblje.

Na temelju prikupljenih dokaza utvrđeno je da se u tom razdoblju (od 2008.-2014. godine) Odluka nije primjenjivala u potpunosti od strane inspeksijskih kuća na području FBiH, sve do donošenja nove zakonske regulative u 2014. godini tj. do stupanja na snagu novog Zakona o naftnim derivatima i Pravilnika o utvrđivanju kvalitete tečnih naftnih goriva, što među strankama nije sporno, a na što ukazuju i ugovori između gospodarskog subjekta HIFA i inspeksijskog tijela Inspekt RGH od 01.08.2012. godine kojim je utvrđena cijena po jednom uzorku i vrsti goriva u iznosu od 100 KM bez PDV-a izuzev uzorka za mlazno gorivo koja je iznosila 600 KM bez PDV-a, zatim između gospodarskog subjekta (...)** i inspeksijskog tijela HERKON od 24.01.2014. godine kojim je utvrđena cijena po jednom uzorku i vrsti goriva u iznosu od (...)**, kao i faktura izdana od strane inspeksijskog tijela Inspekt RGH za privrednog subjekta HIFA broj: (...)** u kojoj je iskazana cijena u iznosu od (...)** i faktura broj: (...)** u kojoj je iskazana cijena goriva u iznosu od (...)**.

Za razliku od inspeksijskih kuća na području FBiH, inspeksijske kuće sa područja RS-a su Odluku primjenjivale od dana njenog donošenja, te je naplaćivana cijena od 250 KM+PDV po uzetom uzorku

što među strankama nije sporno, a vidljivo je i iz faktura koje su izdate od strane inspeksijskog tijela EURO-INSPEKT d.o.o. Doboju, broj: (..)**, faktura broj: (..)**, faktura broj: (..)**. U svakoj od navedenih faktura iskazana cijena je 250 KM bez PDV-a po uzorku.

Konkurencijsko vijeće je zaključilo, a među strankama je nesporno, da je razlog različitog ponašanja inspeksijskih kuća u pogledu primjene Odluke upravo različita entitetska zakonska regulativa. U ovom razdoblju prema važećim propisima u RS niti inspeksijske kuće niti energetske subjekti nisu imali pravo izbora kada, gdje, u kom opsegu i kod koga obavljaju monitoring usklađenosti kvalitete tečnih naftnih goriva, već se monitoring obavlja po uputama nadležnog ministarstva, odnosno inspekcije. Istovremeno, na području FBiH zakonska regulativa je različita, te je energetskim subjektima bilo omogućeno da biraju inspeksijske kuće koje će vršiti monitoring. Rezultat toga je između ostalog, i Ugovor o poslovnoj suradnji na poslovima kontrole kvalitete nafte i naftnih derivata broj: 38/12 između HIFA i inspeksijskog tijela Inspekt RGH, u kojem je i dogovorena cijena usluge različita od cijene određene Odlukom. Dokaz ovome su i fakture iz kojih je vidljivo da je HIFA u ovom razdoblju plaćala cijenu monitoringa različitu od cijene utvrđene Odlukom, a i stranke isto ne osporavaju.

Iz ovog razloga Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da predmetna Odluka ne predstavlja zabranjeni sporazum iz članka 4. Zakona iz razloga što inspeksijske kuće na području RS nisu bili konkurenti jedni drugima kada je u pitanju monitoring usklađenosti kvalitete tečnih naftnih goriva, iz razloga što nisu mogli birati kada i kome vrše usluge, niti su energetske subjekti imali pravo izbora, tako da se u konkretnom slučaju zapravo ne radi uopšte o tržišnoj, komercijalnoj usluzi, već zakonskoj obvezi za obje strane, pa je čak i primjena Zakona u smislu članka 2. na ove subjekte upitna. Također, kako je člankom 4. Zakona propisano da su zabranjeni sporazumi koji za cilj i posljedicu imaju sprječavanje, ograničavanje ili narušavanje tržišne konkurencije na mjerodavnom tržištu, očito je da u konkretnom slučaju cilj nije ostvaren, obzirom da inspeksijske kuće iz RS nisu mogle konkurirati jedne drugoj, jer su sve postupale po nalogu nadležnih državnih organa.

U FBiH je zakonska regulativa bila drugačija, inspeksijske kuće i energetske subjekti su imali pravo izbora, i to svoje pravo su i koristili, na što upućuje i pomenuti ugovor i cijene utvrđene različito od cijene iz Odluke. Obzirom na ovako utvrđeno stanje, očito je da se inspeksijske kuće iz FBiH nisu pridržavale odredbi Odluke, cijenu monitoringa su različito naplaćivale, i na taj način je izostala posljedica zabranjenog sporazuma iz članka 4. Zakona, jer nije došlo do sprječavanja, ograničavanja ili narušavanja tržišne konkurencije iz razloga što su se inspeksijske kuće nastavile međusobno natjecati, bez obzira na odredbe Odluke.

Od 2014. godine pa nadalje, kada je na snagu stupila nova zakonska regulativa ove oblasti u FBiH, i situacija u pogledu primjene Odluke se promijenila. Prema novim propisima, sada ni u FBiH energetske subjekti nemaju pravo izbora inspeksijske kuće, a inspeksijske kuće postupaju po nalogu Federalne inspekcije a na temelju dinamike provođenja monitoringa koju utvrđuje Ministarstvo energije, rudarstva i industrije FBiH kao i energetske subjekte koji će biti predmet monitoringa. Inspeksijske kuće su dužne postupiti po nalogu inspekcije, energetske subjekti nad kojima se vrši monitoring su dužni dozvoliti da se monitoring izvrši i dužni su platiti cijenu monitoringa. Dakle, nakon što su izvršene izmjene legislative na opisani način, i u FBiH monitoring usklađenosti kvalitete tečnih naftnih goriva gubi karakter komercijalne usluge, jer obje strane ovog procesa, i pružatelj i primatelj usluge zapravo nemaju pravo izbora, a pružatelji usluge – inspeksijske kuće gube mogućnost da jedni drugima konkuriraju i time se više ne nalaze u međusobnom konkurentskom odnosu.

Nadalje, obzirom da je u ovom razdoblju Ministarstvo energije, rudarstva i industrije FBiH zauzelo stav (u odsutnosti regulatornog tijela, a sukladno ovlastima iz članka 53. stavak (2) Zakona o naftnim derivatima) da troškovi usluga akreditiranih tijela za ocjenjivanje usklađenosti, ne mogu biti viši od cijene utvrđene Odlukom, tj. 250KM +PDV, inspeksijske kuće kada naplaćuju cijenu od 250 KM + PDV i dalje postupaju sukladno uputi ovog ministarstva, i samim time dozvoljenog limita.

Slijedom navedenog, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da gospodarski subjekti protiv kojih se vodio predmetni postupak, nisu narušili tržišnu konkurenciju u posmatranom razdoblju odnosno da Odluka o

povećanju cijena usluga ocjenjivanja usklađenosti odnosno Monitoringa kvalitete tečnih naftnih derivata broj SAO-482/8 od 22.05.2008. godine ne predstavlja zabranjeni sporazum, u smislu članka 4. stavak (1) točke a), b) i d) Zakona.

Imajući u vidu navedeno Konkurencijsko vijeće je odlučilo kao u točki 1. izreke ovog Rješenja.

10. Troškovi postupka

Člankom 105. stavak 1. Zakona o upravnom postupku je propisano da u pravilu svaka stranka snosi svoje troškove postupka (koji uključuju i troškove za pravno zastupanje), a člankom 105. stavak 2. istog Zakona je propisano da kada u postupku sudjeluju dvije ili više stranaka sa suprotnim interesima, stranka koja je izazvala postupak, a na čiju je štetu postupak okončan, dužna je protivnoj stranci nadoknaditi opravdane troškove koji su nastali u postupku.

Prema odredbi članka 105. stavak (3) Zakona o upravnom postupku troškovi za pravno zastupanje nadoknađuju se samo u slučajevima kad je takvo zastupanje bilo nužno i opravdano.

Sukladno odredbi članka 105. stavak (4) Zakona o upravnom postupku, Podnositelj zahtjeva je dostavio Zahtjev za naknadu troškova postupka broj: 01-26-3-021-79-II/15 od dana 14.03.2016. godine u ukupnom iznosu od 1.000,00 KM koji se odnosi na troškove plaćanja administrativne pristojbe.

Konkurencijsko vijeće je navedeni zahtjev odbilo, budući da je navedeni gospodarski subjekt postupak izazvao svojim djelovanjem i da je isti završen na njegovu štetu, te nema pravo na nadoknadu troškova postupka, u smislu članka 105. stavak (2) Zakona o upravnom postupku..

Imajući u vidu navedeno, Konkurencijsko vijeće je odlučilo kao u točki 2. izreke ovog Rješenja.

Također, sukladno odredbi članka 105. Zakona o upravnom postupku, punomoćnik gospodarskog subjekta ZIK podneskom broj: 01-26-3-021-77-II/15 od dana 14.03.2016. godine je dostavio zahtjev za nadoknadu troškova postupka u ukupnom iznosu od 1.190,00 KM koja se sastoji od slijedećih troškova: 1) zastupanje na usmenoj raspravi pred Konkurencijskim vijećem dana 4.3.2016. godine 840,00 KM, 2) putni troškovi na relaciji Mostar – Sarajevo – Mostar (uvid u dokumentaciju 23.12.2015. godine) 175,00 KM i 3) putni troškovi na relaciji Mostar – Sarajevo – Mostar (usmena rasprava dana 04.03.2016. godine) 175,00 KM.

Konkurencijsko vijeće je prilikom izračuna ukupnih troškova postupka, uzelo u obzir odredbe Zakona o upravnom postupku, i Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Službene novine Federacije BiH“, br. 22/04 i 24/04) (u daljnjem tekstu: Tarifa).

Konkurencijsko vijeće je priznalo samo troškove zastupanja koji su bili nužni i opravdani u ovom postupku i to: 1) pristup i zastupanje na usmenoj raspravi pred Konkurencijskim vijećem dana 04.03.2016 godine 360,00 KM i 2) putne troškove na relaciji Mostar – Sarajevo – Mostar (usmena rasprava dana 04.03.2016. godine) 175,00 KM, te ukupan trošak postupka iznosi 535,00 KM.

Budući da se radi o nužnim i opravdanim troškovima, u smislu članka 105. stavak (3) Zakona o upravnom postupku, gospodarski subjekt HIFA na čiju je štetu postupak okončan, dužan je gospodarskom subjektu ZIK-u nadoknaditi troškove nastale u postupku u iznosu od 535,00 KM.

Imajući u vidu navedeno, Konkurencijsko vijeće je odlučilo kao u točki 3. izreke ovog Rješenja.

Konkurencijsko vijeće je u također, u cjelosti prihvatilo zahtjev gospodarskog subjekta SiM CONTROL za naknadu troškova koji su dostavljeni podneskom zaprimljenim pod brojem: 01-26-3-021-78-II/15 od dana 14.03.2016. godine, i to: 1) novčani iznos od 119,00 KM za putne troškove na relaciji Bijeljina – Sarajevo – Bijeljina (usmena rasprava dana 04.03.2016. godine) 119,20 KM i 2) novčani iznos za troškove dnevnice 20,00 KM, te ukupan trošak postupka iznosi 139,20 KM.

Budući da se radi o nužnim i opravdanim troškovima, u smislu članka 105. stavak (3) Zakona o upravnom postupku, gospodarski subjekt HIFA na čiju je štetu postupak okončan, dužan je gospodarskom subjektu SiM CONTROL nadoknaditi troškove nastale u postupku u iznosu od 139,20 KM.

Imajući u vidu navedeno Konkurencijsko vijeće je odlučilo kao u točki 4. izreke ovog Rješenja.

Ostale stranke u postupku, nisu tražile troškove postupka.

11. Pouka o pravnom lijeku

Protiv ovoga Rješenja nije dopušten priziv.

Nezadovoljna stranka može pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od dana primitka, odnosno objave ovoga Rješenja.

Predsjednica

mr. Arijana Regoda - Dražić